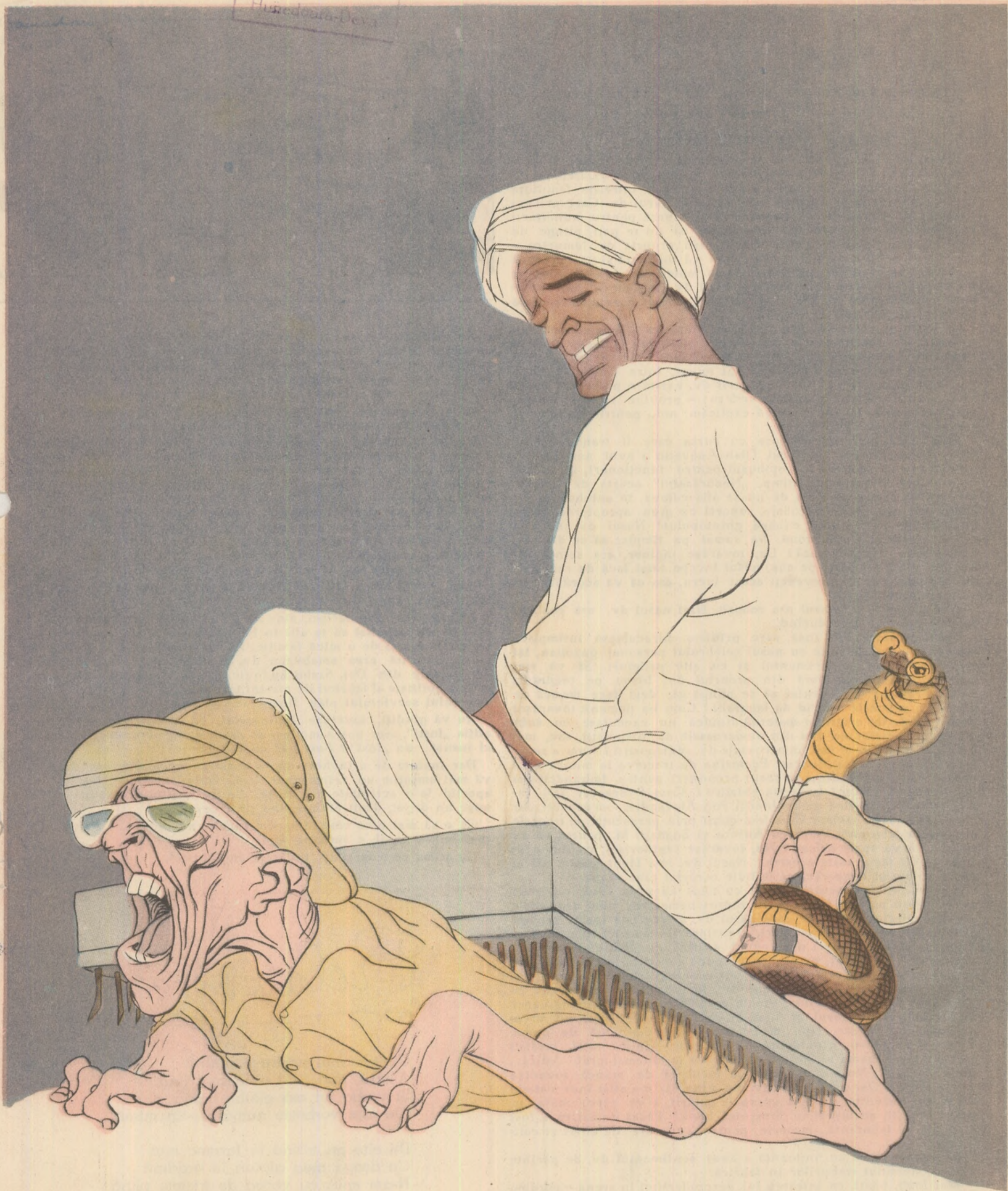

Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deja

IN ASIA S-AU SCHIMBAT VREMURILE...

u r z i c a

A N U L V I I I ★ N r . 8 (1 5 6) ★ 2 0 M A I 1 9 5 6 ★ 1 6 P A G I N I • 7 5 B A N I

SCRISOARE DESCHISA

Tovarășului inginer-șef ANDREI BERCZELLER, fabrica de ciment „TRASIA” din Dej (Reg. Cluj)

Mult prea înalte tovarășe inginer-șef,

Ținem să vă asigurăm - de la bun început - că puteți fi perfect neliniștit în privința conținutului acestei scrisori. Departe de a vă viza personal, prezentele rânduri vizează întreaga familie ce cu multă grijă și dragoste ați adunat în jurul dv. Care grijă și dragoste nu constituie de fel obiect de plîngere pentru muncitorii și tehnicienii ce conduceți, știut fiind că nu te poți plînge de ceea ce nici măcar nu există. Dar pentru propria dv. lămurire - precum și pentru lămurirea celor care vă tutează și vă tolerează - credem că ar fi mai indicat să luăm faptele unul câte unul și nu cu toptanul, cum spre exemplu luați dv. „cadourile” întreprinderii „Fructexport” pentru diverse mici și mari servicii executate pe socoteala fabricii de ciment.

Ce legătură poate să aibă o întreprindere ca „Fructexport” cu o fabrică de ciment cum e cea pe care mai mult o duceți decît o conduceți dumneavoastră? Tot atîta legătură - ar spune naivii - cît are un timplar cu un autobus. Și totuși, între timplarul Olah Augustin și autobusul întreprinderii dv. există o puternică legătură care - ciudat, la prima vedere! - provine tocmai dintr-o pierdere a unei legături. Să vă explicăm noi, pentru că dv. cu siguranță că nu veți explica.

Va să zică, pierzînd legătura cu cursa care îi transportă pe muncitori la fabrică, timplarul Olah Augustin a avut nemăipomenitul tupeu să se urce în autobusul pentru funcționari, în scopul de a ajunge la serviciu la timp. „Neobrăzatul” acesta de timplar nici nu cercetase să vadă de nu se află cumva, în autobus, și delicatul dv. nas, care, îndeobște, suportă cu greu apropierea muncitorilor simpli. Ei bine, culmea ghinionului! Nasul dv. se afla acolo și, nici una, nici două, l-a somat pe timplar să se dea jos, căci altfel... îl concediază! Da, tovarășe inginer, așa se-ntîmplă uneori: cînd îți porți pe sus, nasul începe să-și facă de cap. Dar dv. n-aveați cum să prevedeați acest lucru, așa că vă acordăm circumstanțe atenuante.

Pînă la urmă, timplarul n-a coborît. Nici nasul dv. n-a coborît. Sperăm că o va face curînd.

Nasul acesta al dv., însă, care printr-o miraculoasă întîmplare seamănă destul de bine cu nasul celebrului personaj goșolian, își mai manifestase temperamentul și cu alte prilejuri. Să vă mai amintim cum l-a dat afară din propriul dv. birou, pe tovarășul Baboș Francisc care venise să se plîngă că, deși face muncă de dispecer, primește salariu de laborant? Cum i-a pomenit tovarășei Réthy Elena de origina maternă fiindcă nu executase cu suficientă promptitudine una din numeroasele dv. dispoziții, sau, mai bine zis, una din și mai numeroasele dv. indispoziții? Cum a sancționat-o pe tovarășa Stanciu Ecaterina cu trecerea la muncă grea pentru că, într-o seară, a făcut propuneri pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă la secția chimică? Cum a încercat să-l îndepărteze din fabrică pe inginerul Pop Alexandru, om capabil, dar care vede prea multe? Cum le-a gonit prin persecuție pe tinerele absolvente-laborante Petrescu Aurora și Bogdan M. pentru că au refuzat să vă spele galoșii? Nu, tovarășe inginer-șef, nu dumneavoastră ați făcut toate acestea... Nasul dv. le-a făcut, nasul, de al cărui volum și temperament trebuie cercetat cine răspunde.

Nu. Dv. ați fost acuzat pentru cu totul altceva. Cică nu v-ați purta ca un părinte iubitor. Un reproș nemeritat, una din acele „critici neprincipiale” pe care nasul dv. le reprimă foarte prompt și conștincios prin concedieri, transferări, coborîri în muncă și diverse calde mîngîieri din regnul animal ca „boule”, „porcule”, „măgarule”, etc. Dar, ca să nu se spună totuși că nu primiți din critică nici măcar cele 5 la sută, ați consimțit să fiți părinte și în fabrică. L-ați adus deci, pe lângă dv., în postul de dispecer-șef, pe tovarășul Berczeller Fedor. Acum erau doi: Berczeller-inginerul și Berczeller-dispecerul. Și unul, și celălalt... șefi! Nu, nu vrem să insinuăm nimic. Nici măcar că e o coincidență de nume. E pur și simplu o coincidență de rudenie. Unul e tatăl, celălalt fiul. Lipssește mama și buna, ca să fie ca la cinematograful. Adică... bona s-a găsit. Nu s-a mai găsit la locul ei de muncă tovarășa Szasz Etelca. Dar asta, exclusiv din vina ei, n-a aflat încă metoda de a face serviciul și de a vă spăla galoșii, a vă servi masa în birou etc., în același timp. Strașnică bonă! Păcat numai că a fost angajată ca laborantă, meserie pentru care are de altfel și calificare.

Să vedem acum ce influență a avut sentimentul dv. de părinte asupra mersului treburilor în fabrică.

Mai întîi, odată cu intrarea lui Berczeller-fiul în arenă - pardon, în schemă! - lucrările de laborator în interes personal s-au dezvoltat în modul cel mai favorabil. Tot așa de favorabil și nu mai puțin des... interesat s-au dezvoltat și lucrările pentru bunul dv. prieten, directorul „Fructexportului” din Dej, lucrări executate în și pe spezele atelierelor fabricii de ciment.

Un mare avînt l-au luat și inovațiile în fabrică. De fapt, cele mai multe inovații au luat numai vînt. Avînt au luat inovațiile care purtau semnătura dumneavoastră. Tot aceste inovații - și numai acestea - au fost plătite. Ați plătit-o însă și dv. aceluia care au îndrăznit să vă facă concurență, cum spre exemplu tovarășilor inovatori Mărgineanu Ioan și Toma Iosif.

Ați semnat și un contract colectiv, prin care v-ați luat numeroase angajamente. Și astăzi vă mai felicită lumea pentru acele angajamente care, la fiecare două-trei luni, prilejuiesc cite o aniversare: la 30 martie, aniversarea angajamentului de mecanizare

a centrifugii de la secția chimică; la 30 mai, aniversarea angajamentului de dare în exploatare a motorului Diesel de 650 c. p.; la 23 august, aniversarea angajamentului privitor la ciocanul mecanic; angajamente, angajamente, angajamente... Un spălător în dormitorul comun... fîntîni arteziene... apă de ploaie...

Vă cerem iertare. N-am vrut să spunem că angajamentele dv. au fost apă de ploaie. Apă de ploaie au fost realizările.

Dar să trecem și la problema economiei. (Economii la realizări!) Ținem să vă evidențiem îndeosebi la sectorul economiilor în transporturi. Astfel, ori de cîte ori plecați la Cluj, faceți următoarea cugetațiune: „Să călătoresc cu trenul? Să plătesc fabrica 18 lei pentru un bilet dus-întors? Acești 18 lei pot fi economisiți!” Drept care nu vă mai deranjați pînă la gară, ci vă urcați în cabina autocamionului de trei tone (pe care-l scoateți din producție) și consumați benzină de peste o sută de lei, ceea ce desigur că e egal cu zero, întrucît pentru benzină fabrica nu dă un ban. Dă un bon. Iar bonurile trec la prețul de cost al bunurilor.

Ban... bon... bun... O literă diferență și trei tone de indiferență. Mă rog, în raport direct cu „greutatea” dv.!

Ah, tovarășe inginer-șef, cine ar putea spune, mai bine ca dv., cît este de minunat să te afli în fruntea unei fabrici condusă de un mare nas și de o mică familie. Pentru că fiul nu v-a fost de ajuns. Datorită prea amabilelor dv. recomandări, fostul angrosist de fierărie din Dej, Szabo Ludovic, este astăzi șeful serviciului de contabilitate al fabricii de ciment, iar fostul moșier Bogdan Liviu este șeful serviciului plan financiar. Mă rog, tot „foști”, „foști”...

Nu vă gândiți, tovarășe inginer-șef, că invirtindu-vă printre atîția „foști”, s-ar putea molipsi și nasul dumneavoastră, devenind el însuși... un „fost”? Fost nas de inginer-șef!

Dar înainte de a încheia umila noastră scrisoare, am dori să vă mai amintim un neînsemnat fapt. Solicitat fiind să-și aducă aportul la o activitate de mase, Berczeller-fiul a răspuns: „Nu mișc un deget, decît atunci cînd pică ceva!”

Că o să mai pică ceva de-acum încolo, ne îndoim. Că o să pică însă cuiua nasul, e aproape sigur.

Cu stima ce o meritați, tovarășe inginer-șef,

URZICA

Relativitate

Citatomantul nostru e limbut
Asudă, țipă... cît o să mai țină?
Și vorba lui mă gîtuie, haină
(De fapt vorbește numai de-un minut).

De cîte ori trăind în farmec mut
Cu draga mea alături în grădina
N-am spus cu vocea de tristețe plină:
„O, timpule, ce repede-ai trecut!”

Cît ești de crud, de rău, de implacabil
Mit nestatornic și inezisabil
Care mă-mpingi înspre filozofie

Îți reproșez c-ades mi s-a părut
Minutul plicticos o veșnicie
Și veșnicia caldă, un minut!

MIRCEA PAVELESCU

SADI RUDEANU

SEARĂ LA OPERĂ

Transmitem de la Opera de Stat din Timișoara câteva aspecte de pe scenă și din culise. Trebuie să știți că, deși tînăr, colectivul acestui teatru a reperat succese frumoase, făcînd eforturi să reprezinte cu cinste viața muzicală din acest oraș. Noi, însă, vom prezenta câteva aspecte care fac notă discordantă în ansamblul acestei activități. Să începem deci cu:

Răpirea din Serai

Minunata operă a lui Mozart se cîntă aci cu un deosebit succes. Ne aflăm în sală, printre spectatori.

- Frumoașă operă...
- Minunată... Dar... ce-i asta? Ai văzut? Se clatină pereții haremului...
- O fi vreun cutremur în libret...
- Nu-i dragă, ce, nu știu eu?.. Ia uite! Se clatină rău!... Sfînte Sisoe, cade!...
Așa a căzut „Răpirea din Serai“.

De cînd și-a scris Mozart opera, este pentru prima oară că ea a înregistrat o cădere. Și a căzut la Timișoara. Dar, ca să fim mai preciși, n-a căzut chiar toată opera. A căzut numai decorul, în culise. Și de data asta nu-i de vină Mozart, ci regizorul de culise, care dacă su-praveghea mai atent montarea ar fi evitat accidentul. În orice caz, a fost foarte neplăcut pentru contele, care, după ce i-a declarat dragoste Constanței, intrînd fericit în culise, s-a trezit cu decorul în spinare! El îi spusese: „Te iubesc“, și ea i-a răspuns: „Ferește capul!“ Oare regizorul n-a iubit niciodată în viața lui? Păi, dacă da, de ce n-are grijă de decor?

Ce se mai montează?

Se montează multe. Dar din toate spectacolele montate, cea mai montată este regizoarea de culise Reus Vioreca. E drept că în multe spectacole de pe scena Operei se cunoaște mîna ei. Dar mîna ei se mai cunoaște și pe obrazul coristei Iovan Monica, care, intrînd odată să intre în scenă, a fost „mus-

trată“, vorba cronicarului, cu o palmă care a sunat fals pe scena Operei.

În orice caz, metoda originală a regizoarei Reus de „a da indicații“ este o metodă personală, care nu figurează în caietul de regie. Ne imagi-năm un scurt interviu:

- Tovarășă regizoare, munciți mult la un spectacol?

- Da! Mă străduiesc, și dau din coate să iasă bun! Uneori dau și din palme!

Cu soliștii, tovarășa Reus e mai reținută. Ne poate istorisi solista Ciuciu Adriana, căreia i s-a adresat într-o seară, foarte nemuzical:

- „Marș în scenă, n-auri?“ Solista, avînd ureche muzicală, a auzit. Dar uite că am auzit și noi. De aceea îi șoptim la ureche tovarășei regizoare: schimbă direcția... de scenă, tovarășă! Cînd ai să montezi „Flica regimentului“ poate o să meargă și cu „marș“. Dar pînă una-alta, schimbă mișcarea, că altfel situația e... acută!

Ducele de Kix

Acesta e numele sub care mai este cunoscut la Timișoara

Ducele de Mantua din opera Rigoletto. În interpretarea tenorului Aurel Mihailovici, ducele cîntă bine atîta timp cît se află în scenă. Dar în „Rigoletto“, tenorul are de cîntat și din culise. Bineînțeles, atunci trebuie să cînte mai tare, deoarece culisele acoperă întrucîtva vocea. Dar ducele Mihailovici, cînd se duce în culise, s-a dus cu totul. Nemai-avînd în față ochii spectatorilor, uită că are totuși aproape urechile lor, și dă peste cap melodia. De aceea spectatorul, cînd vine la teatru, întrebă:

- Cine e azi duce?

Dacă află că e duce altcineva, vine. Dacă află însă că e duce Mihailovici; spectatorul... se duce. Se duce și vine altădată, cînd cîntă un duce conștiincios, care-și slujește cu dragoste spectatorii, și care nu le trage chiulul cu o acută. Am asistat la casă, la o scenă:

- Tovarășă casieră, eu n-am știut cine cîntă, și am luat un bilet!

- Da, și?

- Vă rog să-mi scădeți cîtiva lei din costul biletului!

- De ce, tovarășe? Ce să-ți scad?

- Păi... scădeți-mi din notă nota lui Mihailovici!

Intrigă și birfă

este titlul noului balet care se repetă de prea mult timp pe scena Operei de Stat din Timișoara. Sub conducerea maestrului de balet Mercedes Pavelli, s-a format un grupușor care dă din mîni și din picioare, și mai ales din gură, pentru a pune într-o lumină nefavorabilă activitatea celui-lalt maestrului de balet, Trixi Checals.

Este o atitudine atît de urîtă, atît de nepotrivită cu un balet, încît ne face să lăsăm acest comentariu fără... poantă.

Finalul

Ultimul tablou al operetei „Ana Lugojana“. Dirijorul Daminescu e la pupitru. A ridicat bagheta și întrecerea între cor și orchestră a pornit. Orchestra atacă finalul. Corul atacă și el, dar o ia înainte. Dirijorul, disperat, caută să-l aducă în rînd cu orchestra. Nimic. Corul se detașează net. „Înainte, fraților! Uite, noi sîntem gata și orchestra abia e pe la mijloc! I-am luat! Ura!...“ Dirijorul transpiră, se agită, dă din mîni, degeaba, corul nu vede bagheta, nu aude orchestra; are un singur țel: să iasă primul. Să iasă primul... din teatru și să prindă tramvaiul, că e tirziu. Și de cele mai multe ori reușește. Că finalul spectacolului se dă peste cap, nu contează. N-a avut decît tovarășul Filaret Barbu, să fi scris un final mai repejor, că doar știe cum e cu tramvaiele astea. Și dacă n-a scris așa, nu-i corul de vină.

Întîi, muncește dirijorul să pună corul pe picioare. Și după ce-l pune pe picioare o ia corul la goană, și dirijorul rămîne solo. Pînă la urmă o să apuce corul să prindă tramvaiul și să nu mai prindă spectatorii. Că este o vorbă; după tramvai să nu alergi niciodată, că vine altul. Dar cînd începi să alergi după spectatori, nu mai vine nici unul. Așa că să ne înțelegem: ori e cor, ori e... decor!

Cortina

Desene de Camillo

„URZICA“ LA REȘIȚA

de la trimișii noștri: ȘTEFAN HORIA (texte) și BENEDICT GĂNESCU (desene)

Odată sosită la Reșița, Urzica a pornit să viziteze Combinatul Metalurgic din localitate.

- Cum putem ajunge la Turnătorie, spre exemplu? a întrebat „Urzica“.

- Puteți intra pe poartă... dar puteți intra și prin poartă.

- Nu e tot una?

- Bine-nțeles că nu. Când intri pe poartă se presupune că mai întâi ai deschis-o! Când intri prin poartă...

- ...poarta rămâne închisă!

- Intocmai!

Uităm, consternare. Intrucît nu crede în dematerializare și nici în spiritism, „Urzica“ a cerut să vadă cu proprii ei ochi cum se poate trece printr-o ușă închisă. Tovarășul Badea Dumitru, fachirul-șef al sectorului „Mișcare“ al căilor ferate uzinale, se grăbește să facă demonstrația.

- Observați fenomenul! Incepe el cu pastune. Poarta Turnătoriei e perfect închisă... oamenii mei se urcă pe locomotivă... locomotiva împinge un vagon... oamenii mei dau viteză... șut la poartă!

Bang - zdrang - trosc!!! Vagonul a dispărut în interior. Și poarta a dispărut. Tot în interior. „Urzica“ e lămurită. Tovarășul Badea Dumitru trebuie și el... lămurit.

Metode C. F. U.

C. F. U. înseamnă căile ferate uzinale. C. F. U., în afara experiențelor de „dematerializare“ a porților Turnătoriei, se mai ocupă de mișcarea vagoanelor pline și goale din interiorul Combinatului. Uneori, C. F. U. se mai ocupă și de... nemișcarea vagoanelor. Astfel, vagonul nr. 92, încărcat de Turnătorie cu piese „urgente“ pentru hala nouă de mașini, a rugănit timp de 40 de zile, tot așteptînd ca o locomotivă să binevoiască să-l tragă la destinație.

„Destinație“ se pare că vine de la „destin“. „Neglijență“ se pare că vine de la tovarășul inginer Ioniță, din cadrul C. F. U. Intre destinul vagonului 92 și tovarășul inginer Ioniță n-a fost nici o legătură. Dacă exista o cifră de slabă legătură (sufletească), piesele „urgente“ ar fi ajuns-au la timp, iar inginerul Ioniță nu ar fi ajuns... de pomina.

Acrobații
cotidiene
Plini de en-
tuziasm, va să

zică, hotărîm să mergem către hala nouă de mașini. Înainte de pornire, ni se distribuie cîte un tricou de gimnast, o pereche de tirlici unși cu saciz și o prăjină de echilibrist pe sîrmă.

- Dar nu sîntem acrobații! protestează „Urzica“.

- Parcă cele cîteva mii de muncitorii care trec zilnic pe acolo sînt?

Nu pricepem. Deci, musai să vedem.

Vedem. Nu hala nouă. Vedem șiruri nesfîrșite de vagoane, în dreptul căii de acces.

- Așteptăm să plece garnitura din dreptul intrării?

- Nu mai așteptăm, că tot vine alta să-l ia locul!

- Dar alt loc de staționare și manevrare nu există?

- Noi credem că da, însă tovarășul Voinescu Mihai, șeful sectorului C. F. U., încă nu l-a descoperit, deși l-a dat repetate dispoziții în acest sens,

cum sprîjiniți dumneavoastră producția de turbogeneratoare pentru locomotive, producție inițiată de maestrul Tebenschi și de echipa sa de tîneret?

- Prin piese.

- Piese? Vreți desigur să spuneți: comedii, drame...

- Nu pricep.

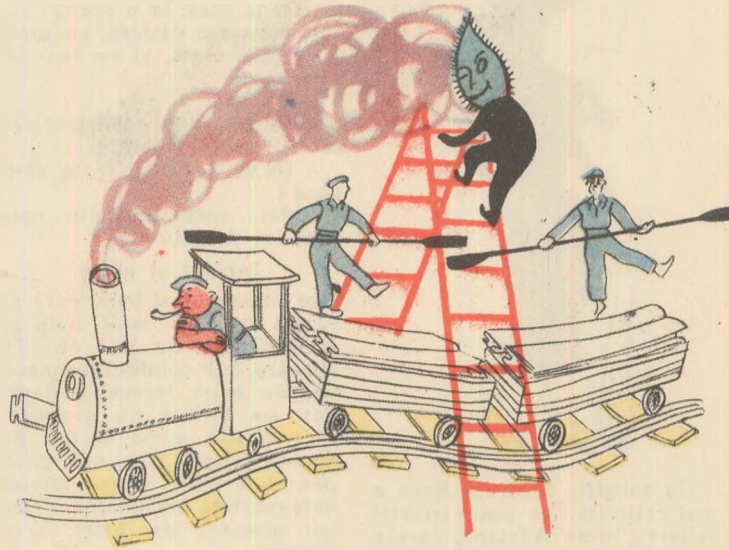
- Nicî noi nu pricepem procedeul dv., dar să încercăm să-l explicăm. Se spune că angajamentele dumneavoastră s-au dovedit a fi o micuță comedie, iar greutățile pe care le provocați maestrului Tebenschi... o adevărată dramă!

- Dimpotrivă, „Urzico“! Drama e a mea, că nu mai știu pe unde să scot cămașa!

- Noi am spune că util ar fi să scoateți piesele, nu cămașa!

- Să scot piesele din producție?

- Nu. Să scoateți piesele învechite (comedia angajamen-

- Atunci? Cum ajungem la hala nouă?

- Folosind materialul sportiv cu care ne-am aprovizionat! Uraaaa!!! Iată-ne în sfîrșit pe vagoane, deghizați în echilibriști. Hopaaa!!! A pornit garnitura, manevră! Bummm!!!

Țin-te bine; tamponare! „Folosiiți prăjinile!“ strigă vocea unui versat în aceste acrobații cotidiene.

„Urzica“ a întins prăjina, dar tot n-a reușit să ajungă la nasul conducerii C. F. U.-ului. Sperăm că țepii ei vor fi mai eficace.

Piese... învechite

Gata! Am ajuns și la hala nouă.

- Tovarășe inginer Sberea,

telor formale) de pe afișul hallei noi!

Alte piese... dar și alt om

De la hala nouă pornim către hala veche. Zumzetul mașinilor ne amintește de un stup plin de albine harnice. Ne oprim în dreptul strungarului Kovacs Francisc, despre care ni se spune că - printre mulți alții - își depășește zilnic sarcinile de producție cu 70-80 la sută, dînd în același timp produse de înaltă calitate.

- Cum izbutiți? - îl întrebăm pe tovarășul Kovacs.

- Aplicînd metodele de tăiere rapidă a metalelor!

- Ce piese prelucrați în mod obișnuit?

- Cilindri pentru laminoare,

arbori cotiți... În general, piese grele!

Piese grele! Să ne mai mire că tovarășul Kovacs, în fabrica sa, este... un om cu greutate?

Muncitorul și ulciorul

Trecînd pe lîngă fabrica de cocs, „Urzicii“ i s-a făcut sete. - Cocseria n-are apă de băut, ni se spune. Dar găsiți în secțiile alăturate.

Pornim în căutarea „secțiilor alăturate“ și, după o mică excursie de una oră, în cursul căreia urcăm și coborîm nenumărate scări, scărițe și scărițele, dăm de cișmea, ne odihnim și bem. Ne întoarcem la fabrica de cocs; iar excursie, iar urcăm și iar coborîm. Bravo! Am ajuns. Dar de atîta umblet, iar ni s-a făcut sete. Hal! Inapoi, că fabrica de cocs n-are apă. Coborîm și urcăm din nou

scările, scărițele și scărițelele, punțile și podurile umblătoare, bem, ne potolim setea, dar pînă să ajungem înapoi la cocserie... las' că vă închipuiți dv. ce simțim... din nou.

- Complicată, povestea asta cu apa! îi spunem șefului cocseriei.

- A, nu-i complicată de loc. Greu e pînă și se face setea prima oară, că apoi du-te-vino-ul nu mai încetează.

- Bine, dar noi știm că nici ulciorul nu poate să meargă de prea multe ori la apă!

- Ce naivă ești, „Urzico“! Păi, la noi merge la apă nu ulciorul, ci... muncitorul!

Sîntem edificați, Conducerea Cocseriei s-a gîndit la toate. Pînă și la zicalele populare. La un singur lucru nu s-a gîndit: că și conducta de apă portabilă ar putea fi făcută să meargă pînă la muncitor. Conductele de apă n-au fost însă descoperite pînă acum. Cel puțin... de către gospodarul șef al fabricii.

Ce se încarcă

„Urzica“, deci, nu și-a potolit setea de apă. Dar nici setea de a vedea. Trecem la Oțelărie, unde avem de toate. Cupetoarele dudule, oțelarii sînt la înălțimea celor mai înalte temperaturi, macaragii jonglează cu tonele... Dar fiindcă veni vorba de macaragii...

- Urzico, Urzicușo... dragă Urzico...

Ne auzim strigați, dar înapoi noastră nu se află decît un prăpădit de vagon C. F. U.

- Eu te chem, Urzico, eu, vagonul C. F. U. nr. 594! și un jalnic scîrșit de fiare zdruncinate pornește dinspre vehiculul cu pricina.

- Dar ce și s-a-ntîmplat, amice? întrebăm noi, intrigați.

- În ziua de 4 martie am

fost încărcat de schimbul II al halei de turnare a Oțelăriei. Adică... ce încărcat? Deșelat! Închipuindu-și că sînt mai tare ca fierul din care sînt făcut, încărcătorii au dat drumul lingourilor de la înălțime, m-au ciocănit și m-au zgîlțit, pînă ce am ajuns așa cum mă vezi... Nu crezi, „Urzico”, că, dacă l-ai ciocăni și tu nișel pe macaragii de solul acesta, mulți frați de-al mei ar putea merge, în sfîrșit, și... pe roate?

După o matură chibzuință, „Urzica” și-a dat seama că unii macaragii jonglează cu tone, iar alții... cu toane. Dreptatea e de partea materialului rulant în suferință. Macaragii au datorita să încarce vagoanele. N-au datorita să încarce... cheltuielile de reparație ale acestora.

Doi și cu doi fac opt

Această uluitoare socoteală și-au făcut-o forjarii Dogaru Gheorghe și Daj Ruben, atunci cînd au propus maestrului matritler și ajutorului său, lăcătușul Roch Petru, găsirea unei metode de confecționare rapidă a legăturilor pentru arcurile de locomotivă.

Aplecîndu-se cu nădejde asupra acestor probleme, ei au reușit să demonstreze că patru muncitori inimoși pot face opt... legături de arc, în același timp în care neîncrezătorii continuau să facă una singură. Deci: 2 forjari + 2 matritlieri = 8 legături (în loc de una). Cum? Renunțînd la vechea metodă de prelucrare și adoptînd alta, nouă. Din care reiese că în materie de legături, totul este... să știi să tai nodul: nodul auto-mulțumirii.

Chestie de tragere

Trecînd prin diferite alte secții ale Combinatului „Urzica” a mai fost pusă la curent... Nu, n-a fost pusă la curent cu nimic. A fost pur și simplu pusă la curent... sau mai bine zis, expusă unui îngrozitor curent.

- Dar ce e cu geamurile dv.?
- Care geamuri?
- Pardon! Ce e cu lipsa dv. de geamuri?

- A, mai nimic! Tovarășul Moişko, șeful serviciului editlar al Combinatului, a angajat un geamgiu pentru repararea tuturor ochiturilor sparte și a calculat că, pînă la urmă... se vor repara ele... dacă nu s-or sparge altele între timp.

- Aha! cu alte cuvinte, pînă la urmă... trag muncitorii ponosul!

- Dar și pe ei îi trage curentul!

- E clar! Încă o întrebare numai: pe tov. Moişko cine-l trage... la răspundere?

O urmărire cu bucluc

În încheierea vizitei la Combinatul Metalurgic Reșița, „Urzica” a intrat și la cabinetul tehnic. Aici, ea a stat de vorbă cu tovarășul Constantinescu Gheorghe.

- Ce ne poți spune despre mișcarea inovatorilor din cadrul Combinatului?

- Mișcă, mișcă!
- Vreți să spuneți că ați promovat nenumărate inovații?

- Intocmai!

- Dar cu urmărirea aplicării inovațiilor, cum stați?

- Stăm!

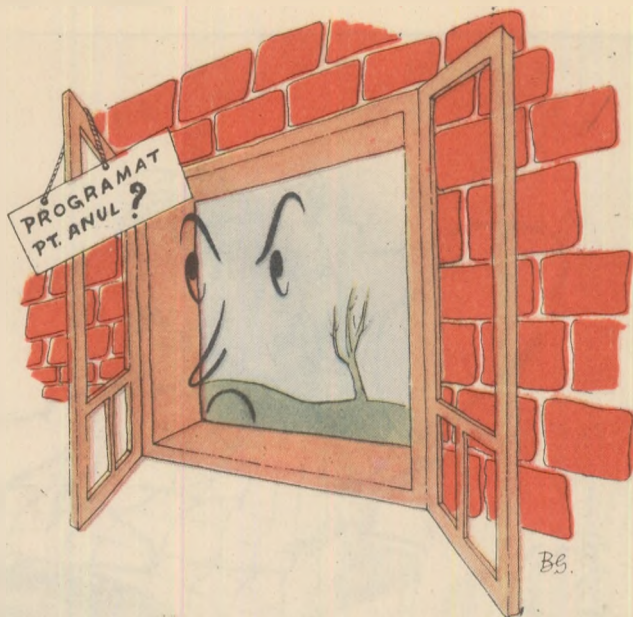
- Iar inovațiile?

- Circulă!

- Și dv.? După ele?

- Noi? După vreme!

- Cum asta?

- Păi, dacă e vreme proastă, cum să umbli să le cauți pe unde zac împrăștiate? Numai macaraua stabilă pentru piese mici, inovația echipei nr. 9 din hala C-Turnătorie, își are piesele împrăștiate prin 20 de locuri. Ca să nu mai vorbim de vibratorul maestrului Pirvu pentru golirea șasiurilor cu piese turnate pentru locomotive, care - plătit fiind - ceea ce e un mare merit al cabinetului tehnic - nici măcar n-a fost realizat. Care va să zică... hai să urmărim ceva ce nu există?

- Dar dosarele... nici ele nu există?

- Păi... dosare urmărim noi toată ziua! Am și propus o inovație în acest sens: omul și dosarul de inovații. Ce să se mai deranjeze pînă la noi, să-i cercetăm lucrarea, ba să-i o și plătim uneori? Are omul

dosarul asupra lui, bagă hîrtia cu pricina înăuntru, doarme și el liniștit...

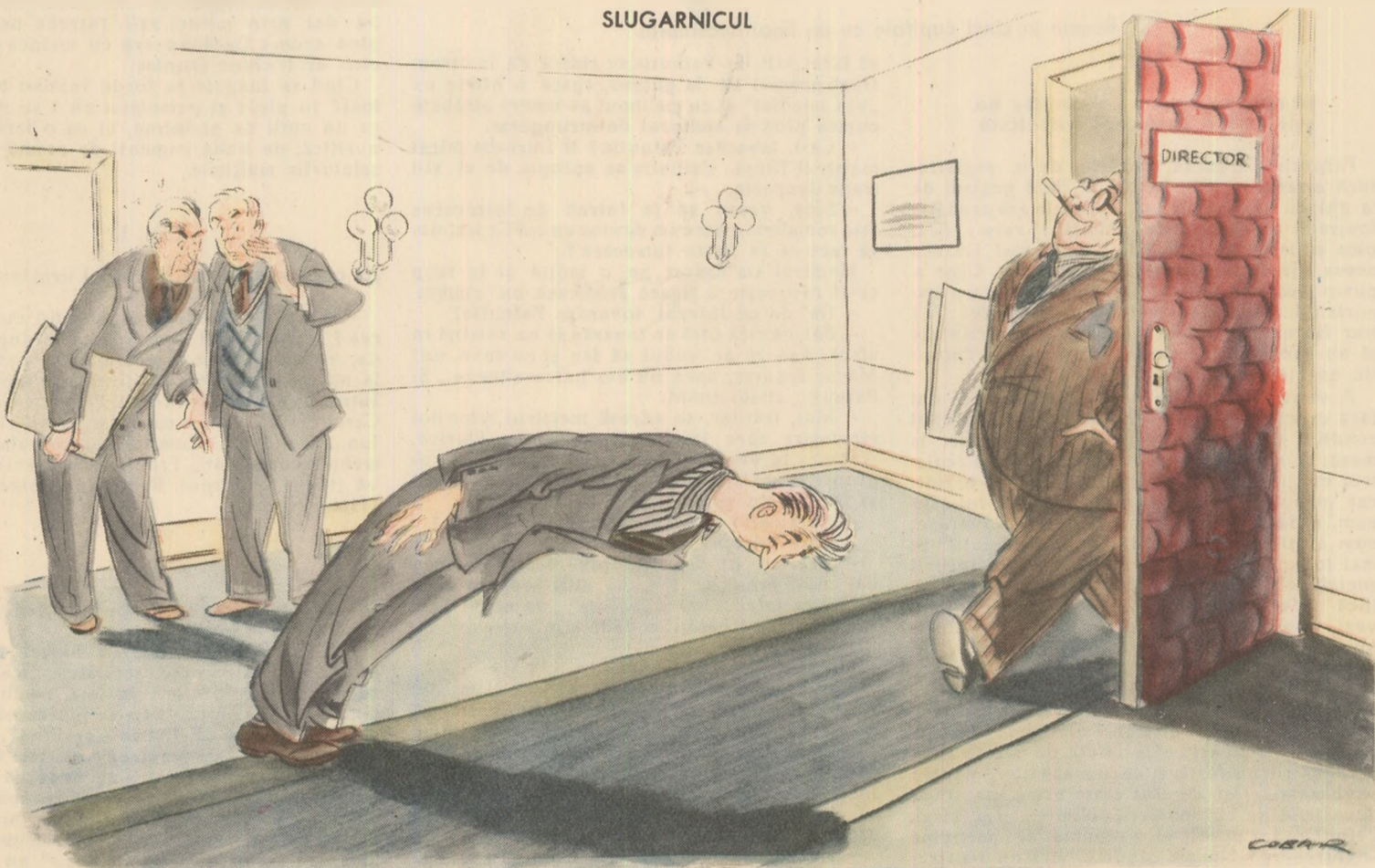
- ...dormiți și dv., cei de la cabinetul tehnic! Tot liniștit!

- Chiar așa! Așa! Adică... hm... pardon... mă rog?!

„Urzica” a priceput și propune la rîndul ei o inovație pentru uzul tovarășului Constantinescu Gheorghe: un clopot de aramă, marca „Deșteptarea”, cu dublă rezonanță; una la aducerea (inovațiilor) și una la conducerea (Combinatului). Asta... pentru re-ducerea timpilor morți (din cabinetul cu pricina).

Acestea fiind văzute (dar nu și plătute), vizita „Urzicii” la C. M. R. s-a încheiat. Uram celor vizitați să-și încheie și ei... capitolul lipsuri.

SLUGARNICUL

Desen de Nell Coban

— Cum de se menține ăsta și nu cade?
— Îl susține directorul...

— Ce, n-am luat măsuri?... Pais' pe ședințe, zece circulări și nenumărate telefoane ce sînt, nu-s măsuri?!

Desen de H. Leru

RODICA TOTH

Întrecerea lui Pafnutie

Roman în cinci capitole cu un final neașteptat

Cap. I

In care se vede că Pafnutie nu știe ce-i o întrecere socialistă

Pafnutie Carabină, omulețul de la registratură e tare necăjit. La ora 3, cînd geamul de la ghișeu se lasă în jos, Pafnutie are senzația loviturii unui cuțit de ghilotină care-i despică sufletul în două. De n-ar fi fost lozînca aceea agățată deasupra ferăstruicli... Cine a pus-o acolo nu știe. De fapt asta n-are importanță... Important este ceea ce scrie. Cui i-ar fi trecut prin minte că cele cîteva cuvinte și un semn de întrebare vor face din Pafnutie un alt om? Și totuși...

A venit la birou ca de obicei, adică la opt fără cinci. A dat mîna cu portarul, a iscălit condica, și-a pus mîncuțele și s-a așezat la masă. A scos tocul, călimara, a deschis registrul cu „intrări și ieșiri” și la opt fix a ridicat gemulețul ghișeului. Și deodată, nu știu cum, a dat cu ochii de lozînca: „Tovarășe, cum ajuți tu la construirea socialismului?” Și mai jos „Nici un tovarăș în afara întrecerii socialiste”. Pafnutie le-a citit o dată, și încă o dată, și a treia oară cu ochelarii. Uite vezi, la asta nu s-a gîndit. Chiar așa, el de ce nu e în întrecere? Privi lung registrul din față, coloanele numerotate, tocul... Cu ce ajuți el la construirea socialismului? Cu asta? Hm! E drept că la serviciu n-are întîrzieri, că n-a rămas cu înregistrarea niciodată în urmă, că scrie cîte un articol la gazeta de perete și în preajma zilelor festive, decupează litere pentru pavoazare... Dar ce sînt toate acestea pe lîngă depășirile de la ateliere? Nimic... Da' și el, Pafnutie, s-a gîndit el vreodată să participe la întrecere? Nu s-a gîndit. Nici nu i-a trecut prin cap. Și acum, iacă, i-au lipit lozînca, doar, doar o pricepe... Păi, ce, el adică nu poate să fie fruntaș? Numai să știe ce trebuie

să facă. Atît. Și Pafnutie se ridică de la birou, trage geamul de la ghișeu, agață o hîrtie cu „viu imediat” și cu paltonul pe umeri străbate curtea pînă la atelierul de strungărie.

— Ce-i, tovarășe Pafnutie? îl întreabă mirat maestrul Iluță. Pafnutie se apropie de el și-l trage deoparte.

— Iacă, vreau să te întreb de întrecerea asta socialistă, cam cum devine cu ea? Ce trebuie să faci ca să fii în întrecere?

Maistrul s-a așezat pe o lădiță și în timp ce-i răsucește o țigară schițează un zîmbet.

— Da' de ce întreb, tovarășe Pafnutie?

— Păi, că cîci nici un tovarăș să nu rămînă în afară. Așa că ar trebui să fac și eu ceva, nu? Măcar fruntaș, dacă nu s-o putea altceva... Și Pafnutie zîmbi timid.

— Măi, fraților, se adresă maestrul celor doi strungari care lucrau în dreapta: Florică, Axente, la veniți încoa'. Cînd cei doi se apropiară, maestrul îl întreabă clipind din ochi și făcu semn spre Pafnutie:

— Ce ziceți? Îi luăm măsură de fruntaș? Axinte izbucni în ris:

— Vrei să fii fruntaș, tovarășe Pafnutie?

Păi nu-i greu de loc. Ai citit broșura ceea „Despre întrecerea socialistă”, că o avem și la bibliotecă? Pafnutie dădu din cap: n-a citit-o.

Maistrul îl bătu pe umăr.

— O să te învățăm noi ce să faci. Uite, mai întîi și mai întîi punctualitatea, pe urmă să n-ai absențe, și apoi să depășești norma, adică să faci azi mai mult ca ieri, mîine mai mult ca azi, să descoperi sau să aplici metode noi în muncă și gata: ești fruntaș. Stai, trebuie să chemi pe cineva la întrecere. La cine te gîndești?

— Eu zic, pe Popescu, portaru', că-i mai aproape...

— Atunci pe tovarășul Popescu. Foarte bine. Vezi c-o să-ți cerem rapoarte zilnice... Ai în-

șeles? Nu scrii decît atît: am depășit norma cu, să zicem, 20%, sau cît e. Ai priceput?

Cum să nu înțeleagă? Parcă-i mare lucru să fii în întrecere? Se mira doar cum de i-a dat prin minte să-l întreb pe mai pînă acum! Dacă nu era cu lozînca cine știe cînd ar fi ajuns fruntaș.

Cînd se înapoie în birou inlma-i bătea voioasă în piept și gemulețul nu i se mai păsa ca un cuțit de ghilotină, ci ca o fereastră onorifică, de unde oamenii de seamă primesc saluturile mulțimii.

Cap. II

In care se vede că maestrul urmărește ceva

— Alo!!! Tovarășul responsabil cu întrecerea? Noroc! Aici atelierul de strungărie. Da, da, maestrul Iluță la aparat. Vă comunic că la noi s-a inițiat o nouă întrecere individuală. Intre cine? Intre tovarășul Pafnutie Carabină... Carabină cu c de la calendar... Așa, și Popescu Ion... exact, Ion. Cum? Aha, formularul... Da, trebuie completat... Trimiteți curierul? Siligur, vă ținem în curent. Rapoarte zilnice... Nici o grijă... Noroc.

Cap. III

In care se vede că responsabilul e fericit

După două săptămîni. În biroul responsabilului cu întrecerea socialistă, maldăre de rapoarte și de grafice. În față, pe birou, cu tamponul deasupra, ceea ce înseamnă „în evidență”, dosarul „Pafnutie Carabină”. Responsabilul mîngie cu privirea copertele bleu-ciel. După strălucirea ochilor se vede că e foarte, foarte mulțumit. De cînd e el responsabil nu s-a întîmplat ca un participant la întrecere să depășească norma cu 200%. Și acum... nici la „Flacăra”, nici la „Metalul Roșu” nu există o asemenea cifră. Numai la el. Acest Pafnutie Carabină e o adevărată surpriză rațională... Toată lumea vorbește depre el... Încă nu oficial,

IN ŢEPII URZICII • IN ŢEPII URZICII • IN ŢEPII URZICII

Mucava și zarzavat

Salariatul Tudor Ștefănescu de la secția mucava a întreprinderii „Stăruința” din București lipsește deseori de la serviciu, invocând ulterior felurite motive.

Dar, în zilele când lipsește de la fabrică, el e prezent... în piață, unde face... comerț cu zarzavaturii.

Muncitorii din fabrică se întreabă cum s-o fi împăcând în mintea tovarășului Tudor Ștefănescu calitatea de salariat al unei întreprinderi socialiste cu ocupația de... comerciant particular.

Păi, cum să se împace? Se împacă „bine”. În felul următor: în piață, ca zarzavagiu particular, Tudor Ștefănescu speculează pe semenii săi muncitorii, iar la fabrică, încercând să-și motiveze mincinos absențele... vinde castraveți la grădinar.

Cei 14 de la Videle

Nu s-ar putea spune că la U. R. C. C. Videle (regiunea București) se lucrează în spirit individualist și sectar.

Iată numai 14 exemple de muncă în strînsă colaborare:

1-2) Președintele Frumosu Nicolae colaborează cu soția sa Frumosu Angela, responsabilă cu contractele.

3-4) Vicepreședintele Împărățelu Sava colaborează cu cumnatul său Marin Gheorghe, economist planificator.

5-6) Contabilul șef Ilușă Ion colaborează cu nepotul său Măntescu Florian, merceolog principal.

7-8) Merceologul principal Măntescu Florian colaborează cu soția sa Măntescu Ioana, dactilografă.

9-10) Contabilul principal Voicu Constantin colaborează cu soția sa Voicu Mariana, contabilă.

11-12) Contabilul calculator Morometescu Vasile colaborează cu soția sa Morometescu Viorică, secretară.

13-14) Contabilul facturist Enache colaborează cu cumnatul său Efrim Alecu, gestionar.

Correspondentul nostru voluntar, tovarășul Ioniță Ion, sesizându-ne această situație de la U. R. C. C. Videle, o numește... familiuță.

Greșește. Aceasta nu mai e familiuță. E... familiol.

Muzeu rațional

Sfatul popular rațional Lugoj a inventat un nou joc de societate: „Își la mereu angajamente că va înzestra muzeul rațional (care e foarte frecventat de public) cu un local mai corespunzător.

Și, într-adevăr, jocul e foarte amuzant; toate angajamentele sfatului devin în scurt timp... piese de muzeu.

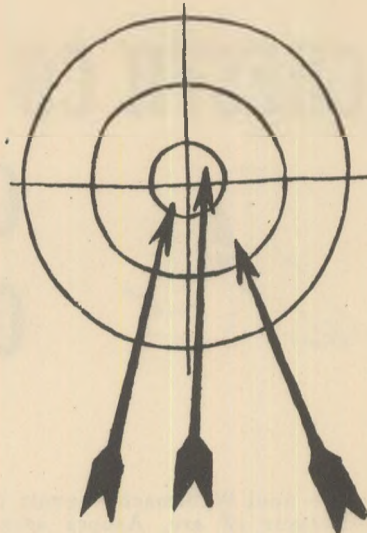
Descoperire

Întreprinderea de instalații C. F. R. din Dej s-a obligat să-și controleze Depoului C. F. R. Dej cinci rezervoare de ulei instalate în pământ. În care scop a dezvelit acele rezervoare. Dar nu le-a controlat.

A dezvelit rezervoarele în primăvara anului trecut și nu le-a mai acoperit nici pînă azi.

Sezisată, „Întreprinderea de instalații” urmează să... descopere pe salariații ei care au lucrat atât de neconștiincios.

Și cînd vinovații vor fi descoperiți, să li se facă și lor ce-au făcut ei rezervoarelor; să nu fie... acoperiți.

dar în curînd... Și cînd responsabilul se gîndește la acest „în curînd” simte un fel de emoție și o bucurie ca în fața unui afiș de loterie în care numerele lui au ieșit câștigătoare. Contingenta îi pune pe birou raportul din ziua aceea; Pafnutie, depășire 220%... Uimitor... Tîrșitul telefonului îl trezește pe responsabil din admirație.

- Alo, tovarășul director? Să trăiți. Poftim? Ce se aude cu Pafnutie? Merg excelent. Astăzi are o depășire de 220%. Ce mai, frunțașul frunțașilor. Popescu? Numai 150%... Îi întrec la sigur... Dacă l-am făcut popularizarea? Mai e vorba? Am transmis chiar eu personal și telefonic în toate atelierelor. Am scris și la gazeta de perete... Sigur, pe panou săptămîna viitoare... La ziar tot atunci... Festivitate mare, organizez cor, dansuri, bufet, fotografii... Nici o grijă... Programul e aranjat: întâi Pafnutie cu raportul, pe urmă dumnea-voastră cu steagul cu felicitările, apoi doi, trei muncitori cu cuvîntul... Lăsați pe mine, doar știți că eu sînt mama organizărilor...

Cap. IV

În care se vede că responsabilul nu mai e fericit

Ziua festivității. Responsabilul e supărat și nu înțelege de ce directorul l-a comunicat că festivitatea va avea un cadru restrîns - adică numai cu atelierul de strungărie. Programul a fost și el ciuntit. N-a rămas decît Pafnutie cu raportul, directorul cu felicitările și muncitorii cu cuvîntul, și atât.

Seara, la ora fixată s-au strîns toți. Pafnutie, în picioare, la masă, e emoționat. În fața, lângă paharul cu apă, drapelul de frunțaș. Responsabilul așezat în stînga îl privește pe Pafnutie dulceag și se miră că nu l-a mai văzut pînă acum. Probabil că nu mîncă la cantină și nici fotbal nu joacă, conchide el. Maistrul, în primul rînd de scaune, clipește des și zîmbește. Pînă să vină directorul, responsabilul

îi dă ultimele îndrumări lui Pafnutie, care s-a cam fisticit.

- Să vorbești din inimă, tovarășe. Descrii munca dumitale, metodele... Vorbește și despre Popescu... Așa, simplu și cu curaj... Doar ești frunțaș, nu glumă... Și ca să-l convingă, responsabilul împinge stegulețul sub nasul lui Pafnutie.

După sosirea directorului, Pafnutie începu să vorbească încet și cam tremurat:

- Munca mea... to... tovarășii, care știți cu toți, că doar mă vedeți în fiecare zi... e să...

- Mai cu curaj, tovarășe - îi suflă responsabilul...

- ...Așa că iau hîrtia și o înregistrez. Pînă acum scriam caligrafic, cu litere de tipar, acum o scriu cursiv și am câștigat o viteză de 50 cuvinte pe minut...

Responsabilul e gata să leșine... Îl trage pe Pafnutie de mîncă, dar Pafnutie care a prins curaj, se scutură și vorbește înainte...

- Acu' scriu și prescurtat, iacă în loc de Minister scriu numai „min”. Ce mă tragi tovarășe de mîncă? Păi ce, asta nu-i depășire? Care va să zică 100%... Și lasă steagu' acolo, că mă bate lumina în față...

Directorul zîmbește, și îi spune lui Pafnutie care se luptă să ia stegulețul din mîna responsabilului:

- Continuă, tovarășe Pafnutie. Apoi către responsabil: Pune steagul la loc, că doar dumnea-ta l-ai dat... Nu?

Pafnutie urmează:

- Acu' nu mai scriu cu tocu' că la schimbatul penitei aveam timp morții... Și nici cu sugativă nu-mi mai pierd vremea... Acu' scriu cu chimic... Pe urmă am și o inovație. Toată lumea care trece pe la registratură primește o schemă făcută de mine cu toate serviciile... Care va să zică, la înregistrări rubrica ieșiri, am pe zi... cam 50% mai mult ca înainte... Ce mă calci tovarășe pe picior? Și lasă stegulețul, n-auziți ce spuse tovarășul director?

Responsabilul se întoarce, verde, spre director.

Directorul e însă neînduplecat, „Continuă tovarășe Pafnutie, - zice - spre necazul responsabilului intrat în panică...

- Cit despre Popescu e clar de ce l-am în trecut. Pe la el trec numai acei care intră pe ușa din față, pe la mine trec și cei care intră pe ușa de serviciu...

În sală muncitorii rîd, directorul zîmbește, responsabilul schimbă fețe-fețe. Se uită furios spre maistrul. Numai el l-a făcut belea... Capul îi vijilie, nu mai vede nimic, nu mai aude nimic, decît tîrziu, foarte tîrziu, ca din fundul unei văi prăpăstoase, glasul directorului care a trecut la punctul doi, felicitările.

- ...responsabilul cu întrecerea socialistă... atitudine de nepăsare... întrecere formală... birocratism... nu lămurește oamenii... etc, etc.

Cap. V

În care nu se mai vede nimic din fostul responsabil

Pafnutie a plecat necăjit spre birou. Nu înțelege ce s-a întîmplat... Era cit pe aci să fie frunțaș și acu'... Directorul l-a ajuns din urmă și îl bate pe umăr...

- Tovarășe Pafnutie, nu fi supărat. Dumnea-ta ești un om bun, dar trebuie să citești și să vii mai des în mijlocul muncitorilor. Uite, în loc de drapel îți dăm cadoul acesta... Și directorul îi întînse lui Pafnutie un pachetel. Apoi urmă: Peste o lună să vii la mine ca să stăm de vorbă. O să avem nevoie de un nou responsabil cu întrecerea...

Pafnutie strîns bucurios mîna directorului. Știa foarte bine ce e în pachetel, dar cu toate astea îl deschise și se uită să vadă cite pagini are cartea. Trebuța s-o învețe bine într-o lună, și n-ar fi vrut să-și ia în fața directorului un angajament formal... Așa că spuse zîmbind:

- 10 pagini pe zi, plus repetiția o dată, pe urmă exerciții de aplicare, o lună și trei zile, tovarășe director, că la asta nu merge cu depășiri...

CHESTII CU REMILITARIZAREA GERMANIEI OCCIDENTALE

Are noul Wehrmacht nevoie de arme? Desigur că are. Asupra acestui lucru sînt de acord și cei care au pus la cale înființarea lui, adică cercurile conducătoare americane, și cei care au trecut la realizarea lui, adică cercurile conducătoare de la Bonn. S-ar părea deci că în această direcție nu se vor ivi nici un fel de neînțelegeri între cei interesați. S-ar părea numai, pentru că în realitate s-a iscat, totuși o neînțelegere cînd s-a trecut la dotarea cu „echipament” a trupelor vest-germane.

Fabricanții de armament din S.U.A., pentru care cercurile conducătoare americane au o deosebită slăbiciune - au găsit că înarmarea Wehrmachtului este un prilej să scape de o „partidă” de marfă care stă cam de mult în magazii. Businessul înainte de toate.

Experții militari vest-germani, care au fost însărcinați să ia în primire „partida”, au strîmbat din nas. Utilajul li s-a părut demodat, deoarece majoritatea purta seria 1943.

Furnizorii americani au susținut că pentru instruirea recruților sînt suficiente și aceste tipuri de arme.

La asta, militariștii germani - pentru care cercurile conducătoare de la Bonn au la rîndul lor o mare slăbiciune - s-au simțit ofenșați. Drept cine sînt luați ei? „Recruții” lor sînt doar oameni cu experiență. Există oare în noul Wehrmacht vreun om care să nu fi luat cunoștință cu tipul de armament 1943? Noi vă punem la dispoziție „recruții” de calitate I și voi nu știți să-i prețuiți - păreau să spună ei cu necaz.

Pînă la urmă, ca între oameni de afaceri „cumsecade” care știu să aprecieze interesele comune, cercurile conducătoare de la Washington și cele de la Bonn au lichidat controversa pe cale amiabilă. Ținînd seama de calitatea recruților, S.U.A. le vor livra armament corespunzător, în schimb guvernul de la Bonn - pentru a nu „leza” interesele fabricanților de armament - va achita costul utilajului tip 1943, chiar dacă pentru ei nu prezintă decît o valoare de muzeu.

Dar de cîte lucruri nu are nevoie o armată? Parcă armamentul este totul? De pildă, în momentul de față, într-o anumită categorie de industriști vest-germani se dă o intensă luptă pentru acapararea unei alte furnituri destinată noului Wehrmacht, furnitură care - în aparență - n-are nimic războinic. Este vorba de... indispensabile.

Pînă în prezent nu s-a putut încă adjuceca furnitura, întrucît forurile „competente” n-au soluționat problema ce fel de tip de indispensabile sînt mai indicați pentru ostașii noului Wehrmacht. Tipul „tradițional” prusac (lung), sau tipul „american” (scurt).

Unul dintre industriștii care au cele mai mari șanse să obțină comanda a fost locotenent-colonel în armata germană pe timpul lui Hitler. El a atras atenția ministerului de război că orice hotărîre s-ar lua în privința lungimii indispensabilelor, un lucru asupra cărui nu încapă nici o discuție e că... fundul trebuie să fie dublu...

Vedeți așadar că „experiența” războinică are importanța ei chiar într-o asemenea furnitură...

Vorbînd de experiență, să ne întoarcem la înarmare. După ce controversa cu privire la tipurile de armament a fost lichidată spre satisfacția tuturor, ministrul de război al guvernului de la Bonn a instituit chiar o comisie „atomică”.

Ce prevestește existența unei asemenea comisii? În primul rînd afaceri. Și unde sînt afaceri sînt și bani.

Așa a gîndit probabil și Theodor Blanck, ministrul de război al guvernului de la Bonn, cînd a numit în comisia respectivă pe faimosul financiar vest-german Herman Abs.

Cu atît mai indicat este Abs, cu cît cea mai mare parte a milioanei sale de azi le-a cîștigat de pe urma milioanei de cadavre de ieri. Abs a fost fabricantul gazului „Cyclon” utilizat de hitleriștii la suprimarea a milioane de oameni în lagărele de concentrare naziste.

Lui Abs arma atomică îi flutură în față

D - ale lor

Unele cercuri ale aștătorilor la război resping orice fel de proiect care tînde la întărirea păcii

*Ori și ce proiect, cum vine,
Îl resping în mod abil.
Fiindcă ei vor, știm prea bine,
Nu proiect ci... proiectil!*

Ajutorul pe care îl dă America, scrie un ziar guvernamental italian, oferă Italiei garanții de stabilitate.

*Da, își spune cititorul,
Foarte bună e deoțza,
Dar de cînd cu ajutorul
S-a stabilitat doar criza!...*

Acum cîtva timp, asupra Franței s-a abătut un adevărat ciclon

*Venit ca și o avalanșă
Acest teribil uragan
Probabil că e prima tranșă
Din ajutoru-american...*

I. Av.

perspectiva a milioane de cadavre aducătoare mîine a milioane de dolari sau mărci. De data asta, este însă mult mai probabil ca substanțele ușor inflamabile cu care se ocupă Abs să fie nu numai neaducătoare de noi beneficii, dar să prefacă în scrum chiar și milioanele sale de ieri.

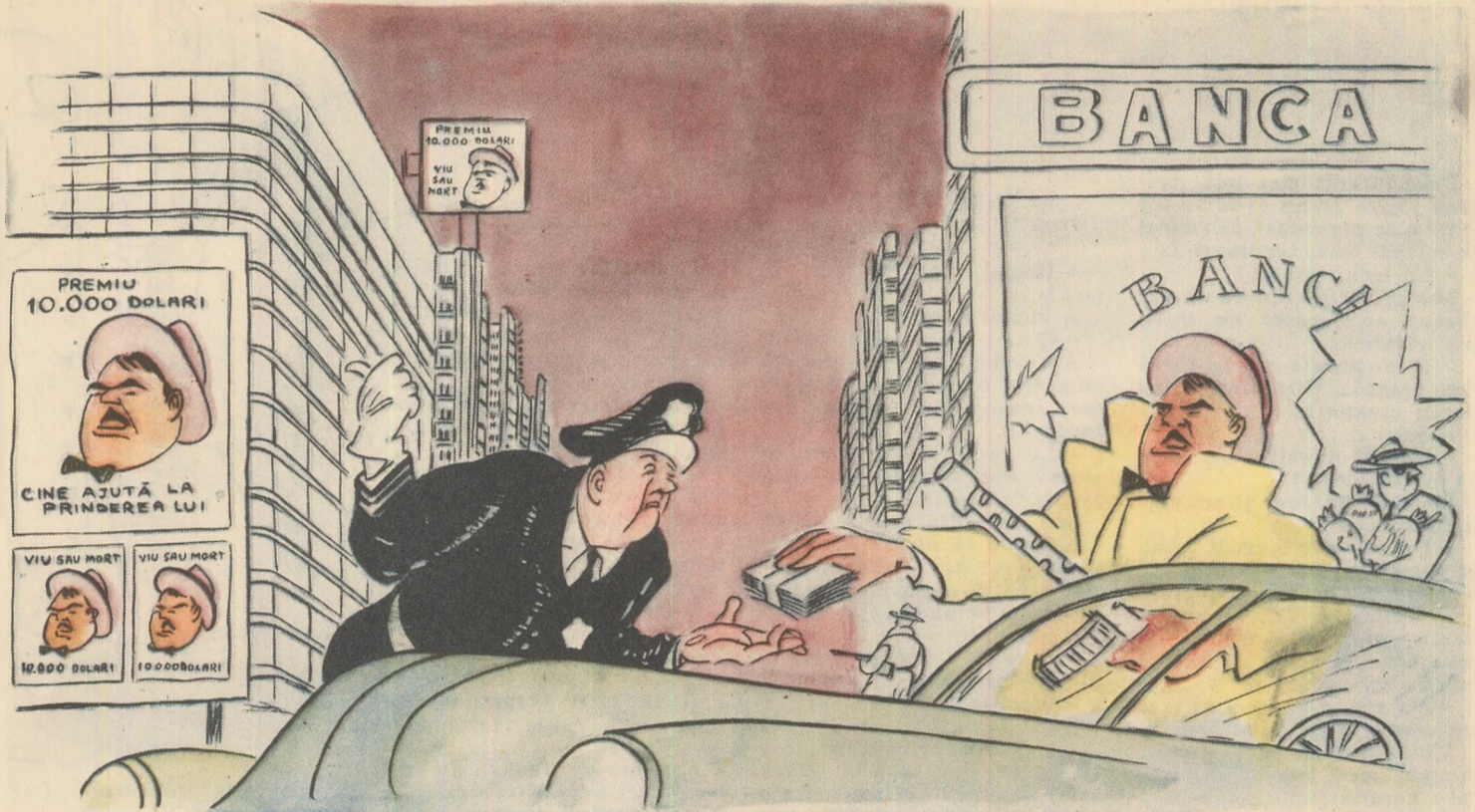
S. GALERIU

Desen de Val Munteanu

AJUTOR ECONOMIC ȚĂRILOR SLAB DEZVOLTATE

POLICEMANUL : — Cum, numai atât ? !... Vedeți bine ce cheltuieli suplimentare avem cu afișajul !

IN LUMINA FAPTELOR

Escroci, mișei, palașe...

Cetățenii Bavariei s-au distrat în ultima vreme urmărind schimbul de amabilități dintre personalitățile politice ale landului lor. Inceputul l-au făcut deputații democrat-creștini ai dietei locale, care l-au criticat pe domnul Geisboeringer, membru al partidului bavarez și ministru de interne al Bavariei, insinuând că acesta ar fi făcut unele escrocherii în acordarea autorizațiilor pentru funcționarea tripourilor și a altor „instituții” asemănătoare. Drept răspuns, ministrul de interne a luat cuvântul la radio München și i-a „incondelat” pe acuzatorii săi, calificându-i drept „mișei” și „palașe”. Firește, deputații democrat-creștini s-au supărat și... au refuzat să mai ia parte la ședințele dietei. pfnă ce nu li se va cere scuze...

Opinia publică vest-germană, urmărind cu amuzament și imparțialitate conflictul, e de părere că amândouă taberele au dreptate...

Zahărul e amar

Industria zahărului din Cuba e paralizată de cîtva timp de o grevă. Greva e grevă; de obicei ea produce pagube patronilor și le stîrnește ciuda și furia. Iată însă că greva muncitorilor de la rafinăriile de zahăr din Cuba i-a umplut de satisfacție pe proprietarii fabricilor. Într-adevăr, producția mondială de zahăr este excedentară, stocurile sînt prea mari, prețurile amenință să scadă. O bună grevă poate rezolva în mod fericit situația. De aceea greva li s-a părut

patronilor binevenită iar viața.. dulce.

Pentru scurtă vreme însă. Căci lucrurile s-au schimbat în clipa în care docherii din Cuba au declarat și ei grevă de solidaritate cu tovarășii lor de la rafinării. Porturile au rămas blocate. Zahărul n-a mai plecat și dolarii n-au mai venit. Și nu numai dolarii. Bieții patroni au fost lipsiți pînă și de ultimele tipuri de limuzine americane, și de cele mai noi mixturi de coca-cola de la New-York, care să le mai îndulcească zilele. Ei au fost siliți să tragă concluzia că o grevă — chiar în industria zahărului — e un lucru amar...

Marfa și clientul

În goana ei obișnuită după „vrăjitoare” și „roșii”, poliția newyorkeză a pus, recent, sub observație telefoanele unui imobil din Park Avenue, care adăpostește, între altele, și „bîrourele” „Casei de comerț” a d-nei Jane Cook (în vîrstă de 33 ani, de profesie fostmanechin). Convorbirile interceptate de poliție — lipsite de caracterul subversiv așteptat — au fost următoarele:

— Intîia convorbire, — cu domnișoara Jane Stracey (21 ani): „Am un client grozav pentru tine. Peste 100 de dolari...” (zicea d-na Cook).

— A doua convorbire, — cu „clientul grozav” (al cărui nume, după cum se obișnuiește, „ne scapă”):

— „E înaltă, blondă și foarte drăguță; o adevărată păpușă...” (zicea tot d-na Cook).

La ora stabilită prin intermediul patroanei, cele două „voci”, cu care d-sa convorbise cele de mai sus, au fost surprinse de poliție la un hotel foarte simandicos, pe nume „Sulgrave”, unde figurau în registre (de cîteva minute abia) sub numele cuvințios și a

proape inefabil de „domnul și doamna Smith”.

O parte din „marfa” doamnei Cook a fost... arestată. De asemenea, patroana. Mai greu e cu clienții, care s-au dovedit a fi, pe cit de numeroși, pe atît de iluștri (și bătrîni) businessmani bogați, din Manhattan.

Și se mai spune că acești bătrîni rechini, veroși și ne-sătul, visînd și propovăduind măceluri și Guatemale rentabile, nu sînt sensibili la frumusețile vieții...

Furturi și tentative

Pe șantierul din Serre Ponçon (Franța), într-o noapte, niște indivizi au... mutat o casă de bani conținînd peste 5 milioane de franci și cîntărind peste 300 kilograme. Ei au lucrat cu cele mai moderne mijloace tehnice, folosind cricul, macaraua și un autocamion și reușind să convingă, pînă la urmă, difi-ciul și mătăhălosul obiect să-și schimbe reședința.

Dar așii casei de bani au fost prinși curînd după aceea și se pot aștepta acum la o sentință proporțională cu greutatea și conținutul safe-ului minuit cu atîta îndeminare.

Se pare însă că, în legătură cu îndeminarea operației și cu proporțiile obiectului însușit, avocatul apărării are de gînd să invoce unele precedente de prestîgiu, rămase nepedepsite (deocamdată!), pe lîngă care performanța clienților săi e o glumă copilărească.

E vorba, în primul rînd, de remorcarea unei insule de cîteva sute de mii de kilometri pătrați, conținînd, între altele, 18 milioane de oameni, pe care bastimentele unei ilustre flote se străduiesc (zadarnic) de cîtiva ani s-o tragă lîngă țarmul american. (Insula se numește Taiwan).

E vorba apoi de cunoscuta

lovitură la drumul mare (și ziua în amiază-mare) pe care un grup de colegi ai minulo-riilor casei de bani, care acți-vează sub numele de „United Fruit Company” — zisă și „Ma-nita lunii” — au întreprins-o, nu de mult, cu succes (deocam-dată!) în Guatemala.

Păstrînd toate proporțiile și ținînd seama și de diferența dintre tentativă și furtul sadea, se pare că șansele așilor casei de bani rămîn totuși mici pen-tru că precedentele invocate urmează abia să fie supuse ju-decării și să primească sentința corespunzătoare.

Fără fard

Fabricanții japonezi de cosmetică au dat la iveală un nou produs, „Fardul plasmă”. Dacă ar fi să credem prospectele întreprinderilor producătoare, noul fard „face să dispară semnele vîrstei”.

Ținînd seama că în statele capitaliste amatorii de a-și camufla „semnele vîrstei” sînt destul de numeroși, produsul cosmetic se bucură de o mare căutare.

Se întîmplă însă ca principala materie primă care intră în compoziția cosmeticului cu pricina este singele omenesc.

Ziarul „La Nation Belge” — care publică știrea de mai sus — relevă că întreprinderea producătoare nu duce însă lipsă de materie primă, întrucît numeroși studenți și șomeri se imbulzesc să-și vîndă singele „la prețul de cîtiva franci sută de grame”.

Nu știm în ce măsură afirmațiile reclamei cu privire la dispariția „semnelor vîrstei” prin utilizarea noului fard sînt reale. Ceea ce este însă cert e că modul de procurare a materiei prime face să cadă fardul cu care se încearca să se acopere ridurile sistemului capitalist.

ION CĂLIMARĂ

URZICA“ 0

DOCUMENTARE

L-am întâlnit mai ieri, mergând foarte grăbit și cu un aer extrem de preocupat, pe amicul și colegul meu, scriitorul X.

- Ce faci, maestre?

M-a privit o clipă cu un aer absent, apoi, parcă s-a trezit din visare:

- A, dumneata erai!... Ce să fac, dragă!... Uite, sînt în frigurile creației!...

- Scrii ceva?

- Da... O nuvelă... Ai timp să mă însoțești?

M-a luat de braț și am pornit amîndoi.

- Dragă, a continuat el, vreau să scriu ceva mare... Puternic... Vrei să intrăm o clipă aici?

Se oprise în fața unui magazin universal. Am urcat câteva etaje, apoi s-a oprit la un raion.

- Vă rog, a cerut el, aș vrea un covor în stil românesc...

Vinzătorul l-a adus câteva... Amicul meu le-a privit, apoi mi-a cerut sfatul:

- Care ți-ar place?

Mi-am spus părerea.

- Da, ai dreptate!

Și l-a luat. Am coborît un etaj. S-a oprit la articole de menaj.

- Tovarășe, aș vrea niște străchini de lut. Niște urcioare de pămînt...

A cumpărat o duzină.

Eram intrigat.

de SORIN RĂȘCANU

- Dragul meu, te muști la țară?

A zîmbit misterios.

- O să-ți spun mai tîrziu!

Am coborît încă un etaj. A cumpărat o măsuță mică și câteva scaune, fără spătar. Era radios.

- La ce-ți trebuie asta, omule? l-am întrebat eu, odată ajunși în stradă.

M-a luat din nou de braț.

- Vreau să scriu ceva mare, ți-am spus! Am semnat un contract pentru o nuvelă cu tema din viața satului!

- Și?

- Cum și? Documentare, mediu, atmosferă!

- Pleci la țară?

S-a enervat.

- Dar nu pricepi, omule? De ce să plec la țară. Aduc satul la mine! Îmi amenajez o cameră în stil rustic! Știi, camera dinspre grădina!

Am cumpărat și o colivie cu vreo câteva păsărele, și gata atmosfera! Nu înțelegi? La țară, cit aș putea sta? O săptămîină, două, trei! Pe cînd așa, vin acasă, sînt la țară! Dorm la țară, mîncîc la țară, scriu la țară! Ce zici?

Norocul meu că mă ținea de

braț, altfel nu știu dacă nu aș fi căzut lat pe trotuar.

Într-un tîrziu, am izbutit să îngîn:

- Bine... dar... oamenii?...

A izbucnit.

- Și pe asta am prevăzut-o! Am un unchi într-o comună lângă București...

- Va să zică tot pleci...

- De ce? L-am invitat la mine! Pricepi? Cit o să scriu nuvela, stă la mine!... Ți-am spus doar, vreau să scriu ceva mare.

N-am mai putut să rezist.

- Ai uitat ceva...

- Ce?

- Ia-ți frate niște țigări și o ilie! Poți să scrii despre sat, în halat? Nu poți! Te sustrage!

A rămas pe gînduri. Eu l-am lăsat căci aveam treburi.

L-am întâlnit după o săptămîină. Am vrut să dispar din calea lui, dar m-a zărit.

- Ce faci? Unde te grăbești?... Știi, nuvela mea, de care ți-am vorbit... Merge de minune... Tu nu scrii nimic?

Mi-a venit pe loc o idee.

- Ba da... Un roman...

- Serios? Bravo... Tare?

- Să vedem... Un roman pe

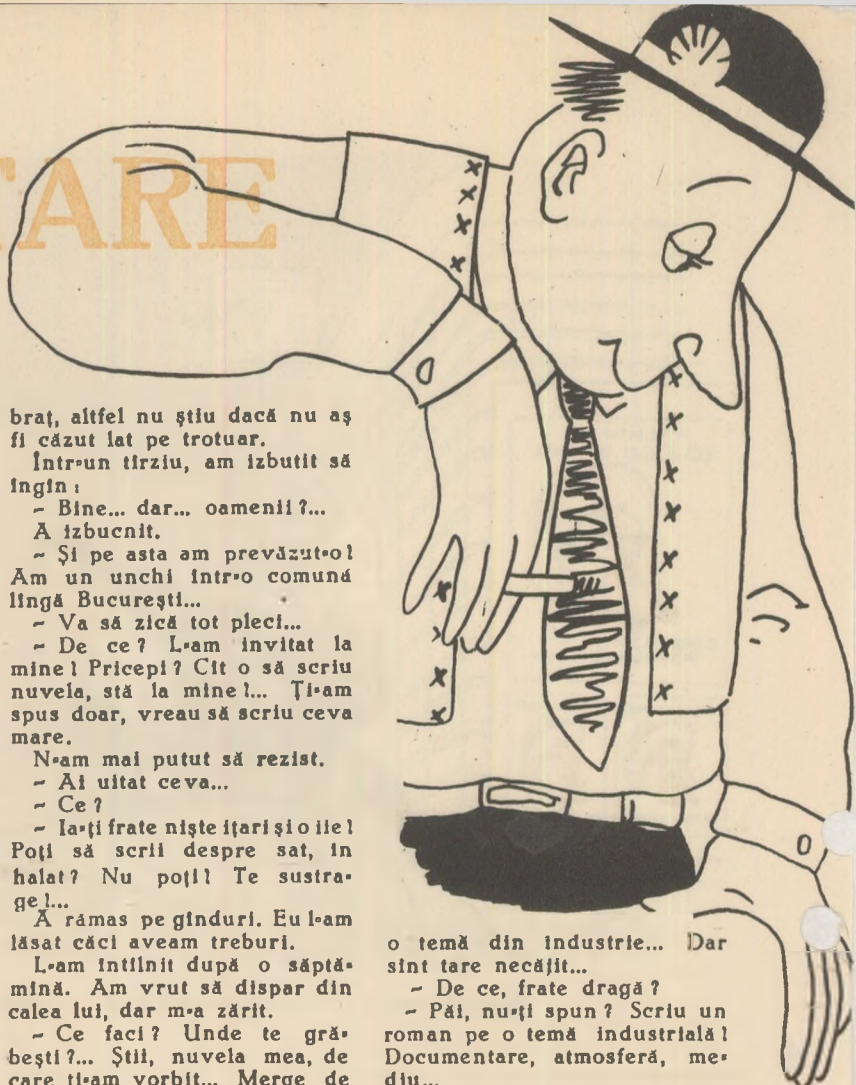
o temă din industrie... Dar sînt tare necăjit...

- De ce, frate dragă?

- Păi, nu-ți spun? Scriu un roman pe o temă industrială! Documentare, atmosferă, mediu...

- Și?

- Cum și? Umblu desperat de două zile să cumpăr un furnal și au-i de găsit în tot Bucureștiul!

Desen de V. Timoc

MAI SÎNT CA EL

INAPOIATUL: — Lasă-te de studii, fetițo: am în urma mea o vastă experiență care dovedește că locul femeii e exclusiv în gospodărie!

Epigrame

Unui chibrit (ca multe altele)

Cînd văd că nu prea ești „valabil”,
Concret - complet neinflamabil,
Exclam, firește necăjit:
„Arde-te-ar focul de chibrit!”

Igor Block

Unuia care la ședințe are mania
discursurilor lungi și grele

Căscînd întreabă unul nou venit:
- Cit ne mai ține asta, n-a sfîrșit?
De multe ori vorbește așa, în oînt?
- Nui Numai cînd se-nscrie la
cuoînt!

D. Matală

Unui increzut

Ești trumos și 'nalt ca bradul
O pictură, un desen,
Ce păcat că ție și capul
Ca și bradul, tot de lemn.

S. Asnaș

Teatrului de păpuși „Țândărică”
atunci cînd nu-și respectă programul anunțat

Nu-i apreciem umorul
Cînd se-ntimplă bunăoară
Ca să fie tras pe sfoară
Spectatorul.

A. Popovici

PROVERBE APLICATE

de MARTIN DAWER

Vrabia mălai visează

Îar muncitorii fabricii U. I. L. nr. 6 din Vișeu visează... curățenie la dispensarul întreprinderii și în dormitoarele muncitorilor. Aceste „îndrăznețe” visuri rămân însă tot așa de nefăptuite precum rămin și... pereții nevăruți și cearșafurile nespălate. Situația se datorește faptului că deși muncitorii sînt acei ce *oîsează*, tovarășii din conducere și din comitetul de întreprindere sînt de fapt acei ce *dorm*. Somn lung și fără vise, de care nici personalul medical al întreprinderii - prin numeroasele sale sezișări - nu i-a putut... vindeca pînă în prezent.

Nedorita „somnoterapie” a tovarășilor de mai sus vine să întărească încă o dată proverbul care spune că *Leneoia e soră cu murdăria*.

Graba sîrică treaba

este proverbul preferat al tovarășilor Curteanu Nicolae, șeful serviciului vînzări, și Halas Pavel, șef de depozit de la „Industria Lînei” din Timișoara. Aplicîndu-i cu strășnicie ei nu manifestă „grabă” în îndeplinirea formalităților de facturare către baze ca să nu „strice”... așteptarea curentă de 1-2 ore a camioanelor încărcate cu marfă.

Năravurile fiind molipsitoare, camioanele în cauză au prins și ele prostul obicei de a... nu putea fi folosite pentru alte transporturi în timpul staționării inutile în fața depozitului. Sperăm însă că asemenea *nărauri din fire... au lecuitre*.

Nu lăsa pe mine ceea ce...

se putea face încă din anul 1954, adică terminarea băii pentru muncitorii fabricii de conserve „11 Iunie” din Dej, a cărei construcție s-a început acum doi ani. Forurile competente au... scaldat-o și ele, alocînd fondurile pentru terminarea lucrării abia în trimestrul IV al aceluia an, astfel că instalațiile au fost restituite și bala s-a evaporat în... apă de ploaie pînă în 1956, cînd s-au aprobat din nou fondurile necesare. De data aceasta însă a intervenit un... duș neașteptat sub forma revenirii asupra aprobării și... secarea „lichid”-ului prevăzut în acest scop.

Deoarece această dispoziție nu reușește să înlocuiască bala, atît de necesară muncitorilor, Ministerul Industriei Alimentare este rugat a studia posibilitatea redeschiderii robinetului... de finanțare, știut fiind că *Dar din dar se face... bala*.

Incetul cu-ncetul se face (și) oțetul

numai malaxorul și uscătorul pentru miezuri (cerute la toate confăturile de producție de muncitorii și inginerii secției turnătorie a uzinelor „Mao Tze-dun”) nu se fac! Deși s-a arătat cît de necesar este acest utilaj pentru ridicarea calității produselor, această problemă cu... miez n-a fost încă rezolvată. Iar celor de la turnătorie, conducerea s-a mulțumit, să le... toarne promisiuni ceea ce arată că *Vorba multă, sărăcia... calității miezurilor!*

La pomul lăudat să nu te duci cu sacul

darămite cu autocamionul la Tg. Mureș să ridici o mașină de sudat puncte de la fabrica Bernath Andrei, repartizată de către Secția Gospodăriei Comunale și Industriei Locale Cluj, cu adresa nr. 03455 din

9. I. a. c. Mai ales că destinatarului - I. I. L. Bobilna - nu i se specifică în adresă un amănunt atît de „inutil” ca... localitatea în care domiciliază „lăudatul pom”, respectiv fabrica furnizoare.

Întîmplător, însă, fabrica Bernath Andrei din Tg. Mureș (singura localitate unde, după informațiile celor de la Bobilna, există o fabrică cu această denumire) nu produce mașini ci... zahăr, ceea ce a „îndulcit” oarecum surpriza „amară” și mutrele „acre” ale beneficiarilor.

N-ar fi bine ca totuși Secția G.C.I. L.-ul din Cluj să lămurească misterul localității fabricii furnizoare scriindu-i I. I. L.-ului Bobilna: „Cest al tău e pus... în ce parte?”

INSTANTANEE

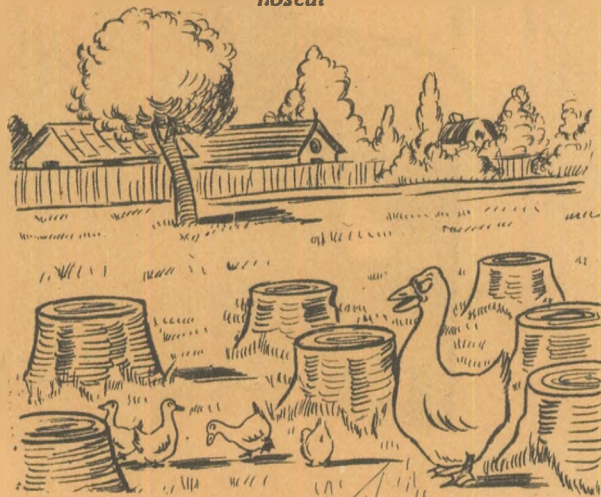
Cărămia necesară construcției școlii din comuna Luncoșul de Jos, raionul Brad, a fost depozitată pe un loc expus înundațiilor și datorită acestui fapt s-a distrus în proporție de 50%

CONFUZIE EXPLICABILĂ

- E apă de ploaie...
- Ce anume: baltă asta sau „activitatea” dv.?

În comuna Pîrgărești, raionul Tg. Ocna, șapte stejari de sămînjă au fost tăiați, oinoatul rămînd, cu toate „cercetările” întreprinse, „necunoscut”

CINE-I VINOVALUL ?

GISCA: - V-am spus să nu mai ciuguliți pe aici! Ce, vreți să se spună că voi ați mincat stejarii?!

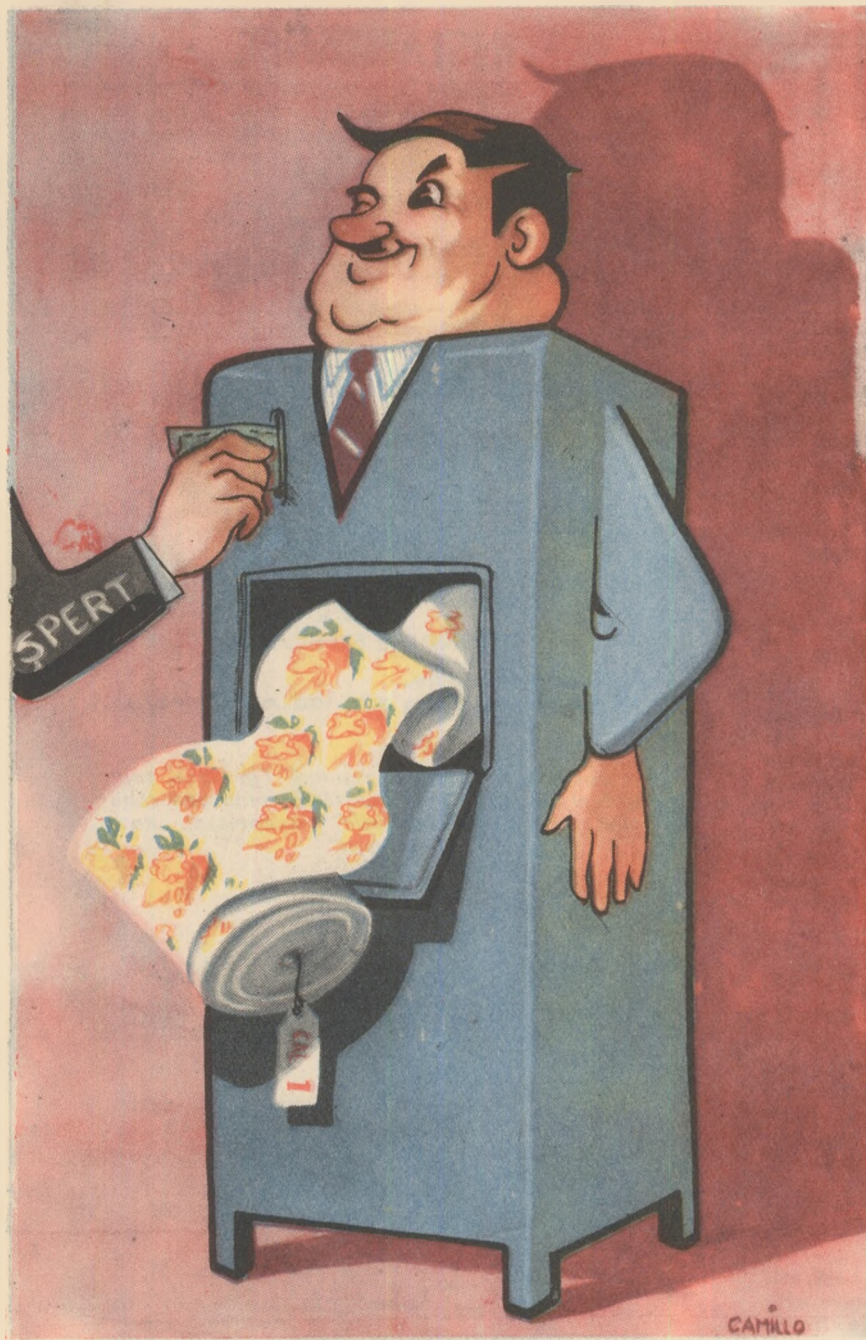
La fabrica „9 Mai” din București, un cazan de aburi, adus în 1954 de la Orașul Stalin, zace în curtea întreprinderii, expus intemperțiilor.

SOARTA CRUDĂ

CAZANUL: - Mă instalează, nu mă instalează... Ulte așa mă țineți de doi ani „sub presiune”.

Desene de Fred Ghenădescu

Bagi un ban în aparat
lese marfa... automat

Desen de Camillo

În satele de pe cuprinsul țării circulă azi caravane cinematografice. Circulă cu un scop: să culturalizeze masele de țărani. O asemenea caravană circulă și în regiunea Timișoara. Dar acolo circulă cu un alt scop. Să vedeți care.

Șeful secției culturale a raionului Moldova Nouă, tovarășul Munteanu, a chemat caravană:

- Tovarăși, vă duceți în comuna Padina Matei! N-ați fost niciodată!

Caravana a ridicat din sprâncene:

- Padina Matei?

- Padina Matei!

- Să vedem.

Și caravana a ținut sfat.

- E ceva de băut în Padina asta?

- Nu cred...

- Da' neamuri ai vreunul pe-acolo?

- N-avem.

- Dar dacă e nuntă o fi acum pe-acolo?

- Mai știți! O fi sau n-o fi? Să mergem așa la noroc? Nu face!

- Atunci, ce facem? Culturalizăm Padina, sau n-o culturalizăm?

- Nu, că nu putem culturaliza după hazard!

- Dar dacă e nuntă și noi nu sintem?

- Intii să ne interesăm!

- Bun! Nu mergem.

Și a mers caravană la secția culturală:

- Nu-i bună Padina!

- De ce?

- Nu-i nuntă!

- Se poate?!

- Se poate! Mergem unde am fost și acum două zile, că s-au anunțat trei nunți!

- Bine, dar trebuie să vadă și cei din Padina un film!

- Vor film, să facă nuntă! Nu mergem!

S-a supărat secția culturală. A vorbit, a arătat, a demonstrat și, în sfârșit, s-a urnit caravană spre Padina Matei. Au stat acolo, și, când s-au întors, glonț la secția culturală.

- Ei, acum să vedem! Mline unde mergeți? a întrebat secția culturală.

- La Padina! a tunat caravană.

- Și poiține?

- La Padina! a repetat caravană.

- Și pe urmă?

- La Padina! a spus caravană.

- Bine, a răspuns culturalul, dar mai mergeți și în altă parte!

- Ba nu! Vrem la Padina, că-i sezon de nunți! Și se mănincă bine, se bea pe cinste, lăutari clasanții, să tot faci operă de culturalizare!

Totuși secția culturală a ținut-o morțiș:

- Ba nu, o sa mergeți în altă parte. Noi avem plan de ieșiri pe teren!

- O fi! Dar noi avem plan de nunți!

Și a plecat caravană supărată.

- Uite ce înseamnă să-ți faci culturalul greutăți în muncă!

S. R.

URZICA AJUTĂ

● Am sesizat Ministerul Sănătății o serie de lipsuri existente la spitalul de boli mintale din Sibiu, de care secția sanitară a Sfatului popular regional Stalin era mereu încunoștințată, fără să ia vreo măsură.

Răspunzându-ne, Direcția asistenței medicale curativo-profilactice (Serviciul neuro-psihiatric) din minister, ne comunică:

- secția sanitară regională va repartiza acestui spital 50 de halate pentru surori și plină pentru 200 de cearșafuri;

- schema personalului medico-sanitar va fi sporită „cu 5 norme personal de curățenie și o jumătate de normă medic radiolog”;

- în cursul acestui an vor fi zugrăvite interioarele pavilionelor și va fi rezolvată problema aprovizionării cu apă.

Va să zică, pentru remedierea lipsurilor de la acest spital de boli mintale, se iau măsuri zdravene.

● La uzina metalurgică „Mao Tze-dun” din București, șeful atelierului cazangerie nu se îngrijea de evacuarea la timp din atelier a agregatelor terminate, care ocupând spațiul îngreunau buna desfășurare a procesului de producție.

Sesizând acest lucru direcția uzinei, primim răspuns din partea tovarășului Balaban, șeful atelierului cazangerie, cum că a luat, împreună cu tovarășii

săi de muncă, măsurile necesare pentru lichidarea acestei lipse.

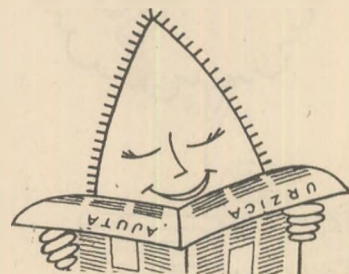
Dacă lipsa a fost... lichidată, înseamnă că au fost luate măsuri... solide.

● Sesizată că activitatea colectivului sportiv al uzinei metalurgice „Mátyás Rákosi” din București era ca și inexistentă, Asociația pentru cultură fizică și sport „Metalul” ne-a comunicat măsurile și angajamentele luate (în colaborare cu conducerea uzinei și cu comitetul de întreprindere) pentru îmbunătățirea activității sportive în cadrul acestei întreprinderi.

Acum: start!

● În „Urzica” nr. 4 (152 în nota „Cu bisturiul” din folletonul „Un măștișor util”, a fost criticată atitudinea nejustă pe care o manifesta maestrul Calotă Vasile de la fabrica de bisturiuri „Recas” din București, în problema ridicării profesionale a cadrelor tinere.

Direcția fabricii și comitetul de întreprindere ne înștiințează că tovarășul Calotă și-a însușit critica, luându-și angajamentul să califice în scurt timp, în meseria de ascuțitor de bisturiuri, doi muncitori tineri.

Deși nu se poate spune că
nu s-a pregătit...

...la teză s-a încurcat rău de
tot.

Felicitându-l pe tovarășul Calotă pentru noua sa atitudine, ne gândim că poate dacă l-am fi criticat mai... ascuțit, și-ar fi luat angajamentul să califice... mai mulți.

● In orașele Pitești și Rimnicu-Vilcea se fabrica la un moment dat pline de calitate proastă.

Sezindu-i acest lucru, Sfatul popular regional Pitești ne înștiințează că la Rimnicu-Vilcea s-a intensificat controlul fabricației plinii, iar la fabrica de pline din Pitești au fost luate o serie de măsuri tehnico-organizatorice, între care: lărgirea sălii de fabricație, amenajarea unui laborator în această sală, amenajarea magazinelor pentru depozitarea făinei și plinea, precum și întărirea controlului asupra calității produselor.

E bun sistemul controlului, dacă cel ce controlează calitatea plinii nu e... mămăligă.

SFATUL AGRONOMULUI

In rubrica pe care o publicăm astăzi, tovarășa inginer agronom Igna Ileana, va da sfaturi profesionale pentru colegi.

Iubiți colegi și mai ales colegel! Cea mai importantă preocupare pentru inginerul agronom este strânsa legătură cu terenul. Aceasta se poate realiza în optime condițiuni atunci când biroul este situat lângă locuință, așa cum este cazul la punctul agricol Bran din raionul Stalin, la care îmi desfășor... inactivitatea. Fiindcă, orice s-ar spune, pentru o femeie - fie ea și inginer agronom - cel mai sfânt teren de activitate este și rămâne terenul... propriei sale gospodării.

Așa fiind, îți cere raionul situația reparațiilor de mașini, te apuci la rezeala de reparația mașinii... de tocat și trimiți agentul agricol să vadă de celelalte. Trebuie să te ocupi de problema stropitului pomilor? Stropești... rufește înainte de a le călca și trimiți agentul agricol să se

ocupe de pomi. Ți se cere să îți conferințe la stația de radioficare? Deschizi aparatul de radio și ai plăcerea să-ți ascuți propria ta voce... spunându-i agentului: „Ce mă tot bat la cap ăștia de la radioficare, să le fac conferințe după plan?!”

Bineînțeles că pentru asta trebuie să locuiești într-o comună de oameni gospodari și harnici, care nu te tulbură cu întrebări, aplicând cu strășnicie agrominimul... din vremea lui Mihai Viteazul și să ai un bun agent agricol. Al meu e tare cumsecade și are toată încrederea în priceperea mea în domeniul... preparării culinare a zarzavaturilor și cerealelor. Doar hârțile mi le aduce la semnat, așa că bunul Dumnezeu și sfântul Agrominim să mi-l țină sănătos.!”

N. R. Acesta este „Sfatul Agronomului” pe care toți tovarășii agronomi sînt rugați să-l studieze și să... nu-l pună în aplicare.

NEGRU PE ALB

Ziarul „Scînteia Tineretului” a publicat în nr. 2099 (pagina a treia) o fotografie cu următoarea explicație:

„I. F. E. T. Cîmpulung Moldovenesc, exploatarea forestieră de la Pîriul lui Iacob, din sectorul Valea Putnei. Acest masiv păduros din care Ștefan cel Mare a construit minăstirea Putnei...” etc.

Instructive lucruri! Păcat că Ștefan cel Mare nu le-a știut. Neîntînd atât de bine orientat geografic ca redactorul „Scînteii Tineretului”, Ștefan cel Mare a ridicat minăstirea... Putnei nu în comuna Valea Putnei (din raionul Cîmpulung), ci mai la vreo sută de kilometri, în comuna Putna (fără „Valea”) din raionul Rădăuți.

Și cu toate că pomenita minăstire ar fi ieșit mai pito-rească dacă ar fi fost făcută din lemn, Ștefan cel Mare - om dur - n-a avut delicatețea să țină seamă de preferințele ziaristilor, - și a construit-o, toată, din... piatră.

Celelalte afirmații ale redactorului textului - cum că masivul din fotografie e păduros și că produce lemn - sînt exacte.

O. ȘERBAN
Vatra Dornei

DE LA SUBREDACȚIA NOASTRA DIN ORAȘUL STALIN

C. Poponici, medicul veterinar șef al raionului Stalin, cînd pleacă pe teren să verifice șeptelul are grijă de apăsarea personală în detrimentul muncii.

la brînză, ouă, chiar purcel,
Ce sînt utile pentru el,
Noi nu putem spune de fel
Că nu se-ocupă de... șeptel

Desen de C. Frunză

— Știi tu cine sînt eu ?

Desen de C. Cazacu

I. AVIAN

SCHIMB DE TELEGRAME

Unitatea „Furul” către unitatea „Bumbacul”

Comanda materie primă care urma livrării nouă, n-a sosit încă. Intîrziat opt zile. Pentru noi, fiecare minut prețios. Răspundeți urgent cînd expediți? Să folosim în mod just cele 480 de minute!

Contabil-șef
Nae Virgiliu

Unitatea „Bumbacul” către unitatea „Furul”

Datele nu corespund realității. Intîrziat șase zile și nu opt. Dacă fiecare minut prețios, de ce adăugați în plus două zile? Să folosim în mod just cele 480 de minute!

Contabil-șef
Gogu Napoleon

Unitatea „Furul” către unitatea „Bumbacul”

Ba intîrziat opt zile și nu șase pentru că se socotește și du-minica. Să folosim în mod just cele 480 de minute!

Contabil-șef
Nae Virgiliu

Unitatea „Bumbacul” către unitatea „Furul”

De zece zile calculez, verific, controlez registre, mape, dosare. Relese intîrziere numai șase zile și nu opt. Nu ambiționați zadarnic. Să folosim în mod just cele 480 de minute!

Contabil-șef
Gogu Napoleon

Unitatea „Furul” către unitatea „Bumbacul”

Calculez, verific, douăsprezece zile evidențe. Relese intîrziere opt zile, nicîdecum șase. Nu-l vorbă ambiție, vorbă conștiință! Să folosim în mod just cele 480 de minute!

Contabil-șef
Nae Virgiliu

Unitatea „Bumbacul” către unitatea „Furul”

Acuzăm zadarnic unul altul de aproape una lună. Revizuit din nou timp de una săptămînă, plus ore suplimentare, evidențe, co-respundențe et arhiva. Relese clar intîrziere de numai șase zile, nu opt. Sper expediem curînd comanda materie primă. Să folosim în mod just cele 480 de minute!

Contabil-șef
Gogu Napoleon

P. S. Aflat ultimul moment comanda expediat chiar în ziua cînd dv. trimis nouă, prima dv. telegramă,

Gogu idem

Unitatea „Furul” către unitatea „Bumbacul”

Acuzăm zadarnic unul altul aproape una lună și trei zile. Re-vizuit personal, luat lucrare și acasă. Intîrziere opt zile nu șase. Nu acoperiți greșeala. Bucur expediți curînd comanda. Să folosim în mod just cele 480 minute!

Contabil-șef
Nae Virgiliu

P. S. Aflat ultima clipă, comanda materie primă într-adevăr sosit, prelucrat, dat pe plată, dar voi expediți o zi după sosirea primei noastre telegrame și nu chiar în aceeași zi cum comunicați. Ver-ificați și răspundeți urgent. Nu-l vorba ambiție, vorba lichidăm birocrațism...

Nae idem

Dragă Urzico,

URZICO DRAGĂ,

N-ai nevoie de niște... pislă ? Dacă da, adresează-te nouă, la Universitatea „Bolyai” din Cluj. Îți putem da imediat 133 de kilograme de pislă, calitatea-n-ții. Ți-o dăm gratis, numai să scăpăm de ea, fiindcă ne încurcă locul pe-aci de vreo doi ani.

Comandând noi, acum doi ani, 13 kilograme de pislă, la „Uzinele romine de pislă”, din București, mare ne-a fost mirarea când am primit marfa. În loc de 13 kilograme, cit plătitism, am primit... 146. Adică 133 de kilograme în plus.

Cerind uzinei furnizoare să-și ridice plusul de pislă, uzina ne-a răspuns că n-o interesează această chestiune, - și să ne adresăm „Intreprinderii de transport și expediții, S.R.T.” din București, str. Odoarei nr. 4 - întrucât ea a făcut eroarea, în dauna altui client.

Ne-am adresat și acestei întreprinderi. Degeaba. N-am primit de atunci, din noiembrie 1954 și pînă azi, nici un răspuns.

Cum vom scăpa pînă la urmă de această pislă nu știm, dar un lucru, dragă Urzico, e clar: că nici uzina furnizoare, nici întreprinderea expeditoare, procedînd cum au procedat, n-au dat față de universitatea noastră un... examen strălucit. Ar avea deci amîndouă nevoie de cîte o... lecție.

Beszterczel Géza
Șeful serviciului administrativ al Universității „Bolyai” din Cluj

URZICO,

Nu este adevărat că tov. Bogdan Gheorghe, tehnician principal și achizitor de materiale al serviciului A. M. R. din Direcția regională C. F. R. Orașul Stalin, n-ar fi un achizitor bun. E atât de bun încît nici nu face distincție între interesele sale personale și ale întreprinderii. E un om serios, cu familia lui, cu casa lui, adică să vezi, cu casa încă nu. Dar speră și... achiziționează. Pînă acum a sperat odată și a „achiziționat” (unii spun că a furat, dar asta nu-i termen tehnic) 2 mc bile, și manele, și scinduri lăturoale cca 5 mc de la gaterul din comuna Berivol. Factura a trimis-o pe numele întreprinderii iar materialele le-a expediat la el, acasă. Cum s-ar zice: juma', juma'. Numai că întreprinderea, descoperind tărășenia, nu s-a mulțumit cu împărțea și nici n-a fost impresionată de faptul că materialele vor contribui la construcția casei tov. Bogdan. S-a supărat și l-a acuzat pe cale legală de „nereguli”. Acum tovarășul Bogdan nu-și mai dorește casă... ci să scape basma curată. Dacă vrei să-ți transmiți compătimitățile tale,

Urzicușo, nu-l căuta acasă că nu-l găsești. Umblă să-și achiziționeze... basmaua.

Gheorghiu Mircea
Serviciul L. Reg. C. F. R.
Orașul Stalin

URZICO,

Locuim de peste un an la adresa de mai jos, blocul 2, scara 2. Locuim excelent: nu ne supără nici fumul și nici mirosul bucătăriilor, fiindcă nu facem în ele foc. Și nu facem foc, deoarece - de peste un an de cînd a fost construit blocul - nu funcționează coșurile.

Cît despre sobele noastre de teracotă, invidioșii crapă de neșază că le avem. Iar sobele... crapă din zi în zi, fiind lucrute prost.

Și ne mai bucurăm de avantajul de-a avea în apartamente, instalații de baie. Așezăm în cada băii un scaun, pe scaun punem un lighean, iar în lighean... ne spălăm. Fiindcă instalațiile noastre de baie au numai baie, fără... instalații. Au adică de toate, numai... țevi și robinete n-au.

Un singur locatar are și bur-lane la bucătărie și robinete la baie: tovarășul inginer Stau-

ber Francisc. Dar dînsul, de l are... relații la întreprinderea 212 construcții din Lupeni.

Dar sperăm că vom avea și noi în curînd, și bur-lane și robinete. Intîi, fiindcă așa ne-au promis recent întreprinderile 4 și 212. Al doilea, fiindcă scriindu-ți ție, dragă Urzico, aceste rînduri, se cheamă că avem acum și noi relații... la „Urzica”.

Blendea Marin, Moraru Ion, Petrescu Marin, Roza Elemer, Teodorescu Constantin
str. Tudor Vladimirescu 116
Lupeni

DRAGĂ URZICO,

Află și tu că tov. inginer Samson Kaunitz, șeful Cabinetului tehnic de la uzinele 23 August, nu se ocupă de loc de problema inovațiilor. Cum s-ar zice, are o lipsă: nu merge cum trebuie. Inovatorii (știi și tu cum sînt inovatorii: unde vād o lipsă, gata cu inovația) s-au gîndit cum să-l ajute pe tovarășul inginer, pe cale tehnică (pe cale verbală n-a dat rezultate). Și s-au gîndit să facă un fel de placă de gramofon care se instalează ca un cercel lîngă ureche. Și placa asta să cînte un singur cîntec, care să-l trezească pe tovarășul inginer la realitate. Acum, aici e greutatea, și te roagă să le dai un sfat: ce cîntec să aleagă? Ei au două și nu știu la care să se decidă: „De-acum

e timpul să-nțelegi”... sau „La revedere, dragul meu”... Tu ce spui, Urzico?

Gherciotu Ion
Uzinele „23 August”
București

DRAGĂ URZICO,

Expoziția agricolă organizată de Sfatul popular al raionului Vrancea, cu contribuția locuitorilor din 16 comune, n-a mai apucat să fie vizitată de sătenii din împrejurimi, deoarece la scurtă vreme după deschiderea ei, produsele care o alcătuiau au fost împărțite între salariații statului popular.

*Expoziția cu pricina,
Frumusică, bat-o vina,
Au luat-o „în păstrare”,
Fără număr la intrare,
Printre-un simplu „aprobat”
„Gospodarii” de la Stat.*

*„O mîncău din ochi” de dragă
(Și cu asta nu-i de săgă)
Și de-aceea hotărîră
Să n-o lase nici o firă
Să mai stea fără zăvor
La vederea tuturor.*

*Defalcată pe sectoare,
Cîte-un pic de fiecare,
Expoziția menționată
Cîcăt „balorificată”:
Respectiv, măt bătute,
„O mîncău” pe-ndelete
Și, firește, nu „din ochi”...
(Să le fie de deochi!)
D-ata, Urzicușo dragă,
Fiindcă vezi că nu-i de săgă
În asemenea mîncare
Pune tu puțin sare.*

I. Block

PIȚIGOI: — Nu umblă după omizi? Codașule!!

Desen de Nic Nicolaescu

„URZICA” REVISTĂ BILUNARĂ DE SATIRĂ ȘI UMOR. Redacția: Calea Victoriei nr. 25.
Telefoane: Secretariatul de redacție 4.28.15. Secția scrisori 4.60.34
Secția viața internă 4.72.23

*In unele întreprinde
mașini de înaltă teh.
citate sînt date pe mi
unor oameni necalific*

ESCAVATORISTUL
E drept că nu prea
pricep în meserie,
vedeți și dv., mă s
duiesc, am toată bu
voința.